Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVII, seria II nr. 3728 | 4 PAGINI - 20 BANI | Joi 11 mai 1961

Citiți pag. a 2-a: Din viața universitară

Un nou număr al gazetei de perete a Postului U.T.M. de control din secția montaj a Fabricii de rulmenți din Birlad.

BILANȚ RODNIC

Oamenii muncii din întreprinderile industriale și unitățile economice din regiunea Ploiești au încheiat bilanțul primelor patru luni ale acestui an cu o depășire a producției globale de 40.062.000 lei, realizînd peste plan importante cantități de produse. Astfel, petroliștii din schele și rafinării au dat în plus în această perioadă 38 milioane mc. gaze de sondă, 7500 tone motorină superioară, 8320 tone uleiuri industriale și alte produse petrolifere. Minerii de la trustul carbonifer „Muntenia" au extras peste plan 15.730 tone cărbune, iar constructorii de utilaj petrolier au livrat sectoarelor petrolifere peste plan importante cantități de sape cu role și alte utilaje. Șantierele de construcții au primit în această perioadă peste cantitățile prevăzute în plan 123.000 mp. geamuri, peste 2.000.000 bucăți cărămizi și țigle, cantități însemnate de radiatoare etc.

In primele 4 luni au fost obținute economii peste plan în valoare de 35.000.000 de lei.

In fruntea luptei pentru depășirea sarcinilor de plan, îmbunătățirea calității și obținerea de economii sînt colectivele rafinăriilor 1, 3 și 4, Uzinele „1 Mai"-Ploiești, „I. C. Frimu"-Sinaia, „Gh. Gheorghiu-Dej"-Tîrgoviște, Fabrica de geamuri Scăeni și altele.

(Agerpres)

Mii de tone combustibil economisit

Termocentrala Grozăvești din Capitală a funcționat în luna aprilie timp de două zile numai cu combustibil economisit în perioada celor 4 luni din acest an. Prin reducerea consumului specific planificat, muncitorii termocentralei au economisit zilnic, în medie, cîte un vagon de combustibil convențional. În felul acesta ei au realizat pînă acum aproape jumătate din angajamentul anual pe care și l-au luat în întrecerea socialistă în cinstea aniversării partidului. Totodată, au fost puse în aplicare numeroase măsuri tehnice care contribuie în continuare la o gospodărire rațională a combustibilului. Astfel, s-a realizat automatizarea unor operații principale ale unui cazan de înaltă presiune și s-a scurtat cu 4 zile durata de reparație a unui agregat asemănător, care funcționează cu randamente superioare.

Bilanțul realizărilor în domeniul gospodăririi combustibilului este rodnic și în celelalte termocentrale din țară.

(Agerpres)

Maistrul și elevii (comunistul Alojos Kalcso de la Fabrica de încălțăminte „Dobrogeanu Gherea" din Oradea explică tinerilor din brigada „Donca Simo" cum trebuie croită pielea pentru a realiza cît mai multe economii)

O EXPERIENȚĂ VALOROASĂ

Mii și zeci de mii de tineri muncitori, colectiviști, elevi, funcționari și studenți, încadrați în brigăzile utemiste de muncă patriotică, au desfășurat în luna aprilie, în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului, entuziaste acțiuni pentru înfrumusețarea orașelor și satelor, lucrări de construcții, colectarea de fier vechi, plantarea de pomi etc.

In „Luna muncii patriotice" organizațiile U.T.M., brigăzile utemiste de muncă patriotică au căpătat totodată o bogată experiență în organizarea activității tinerilor brigadieri, în sporirea numărului lor. Publicăm mai jos cîteva articole în care secretari ai organizațiilor U.T.M. și comandanți de brigăzi își împărtășesc din experiența muncii lor în această lună.

Cu drapelul brigăzii în frunte

Brigada noastră a obținut în luna muncii brigăzilor utemiste de muncă patriotică pentru înfrumusețarea orașelor și satelor patriei rezultate bune. Am lucrat la blocurile ce se construiesc pe Calea Griviței, la amenajarea spațiilor verzi din uzină, la parcul Mogoșoaia, la amenajarea bazei sportive a Atelierelor și în multe alte locuri. Dar nu numai rezultatele economice sînt importante ci și felul cum le-am obținut. Și în această privință brigada noastră a cîștigat o experiență bună. Să dau un exemplu: întîi și întîi noi știam cu 2-3 zile înainte ziua în care vom ieși la muncă patriotică, locul și ceea ce vom lucra și asta ne-a dat posibilitatea să ne organizăm în așa fel treburile ca la data stabilită să fim cu toții prezenți pe șantier de la primul, pînă la ultimul tînăr din brigadă. Ajunși la locul de muncă, luam legătura înainte de toate cu cel care răspundea din partea șantierului de munca brigăzilor ca să ne arate ce aveam de făcut în mod concret. În timpul lucrului, tinerii din brigadă colaborează între ei, se ajută. După terminarea muncii pe șantier, mă îngrijeam ca să ni se treacă în carnetul brigăzii rezultatele obținute, să se facă aprecieri asupra activității pe care am depus-o. Ne adunam apoi toată brigada și în cîteva minute discutam: cine a muncit mai bine, cine nu, cine este fruntașul zilei. Aceasta avea menirea să-i mobilizeze pe tineri, să-i facă să tindă a deveni fruntași.

Brigada noastră e un colectiv de tineri harnici și entuziaști. Am învățat în luna trecută mai multe cîntece revoluționare printre care: „Sub steagul partidului", „Să fii partidului oștean" etc. Intotdeauna mergem la muncă cîntînd. De asemenea, am folosit prilejul acesta pentru a-i deprinde pe tineri cu ordinea. Ne place să mergem ordonați, cu steagul în fruntea coloanei spre locul de muncă. Cînd ajungem pe șantier înfigem drapelul puternic în pămînt, să fluture în bătaia vîntului. Este bine să se știe că acolo muncește brigada utemistă de muncă patriotică nr. 1 de la cazangerie.

Anul acesta brigada noastră și-a propus să lucreze pe multe șantiere ale orașului. Experiența obținută în cadrul „Lunii muncii patriotice" vom căuta să o folosim de acum înainte în munca noastră.

ANDRONE CONSTANTIN
Comandantul brigăzii utemiste de muncă patriotică nr. 1 secția cazangerie, Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie" – București

Crește numărul brigadierilor

Noi locuințe, școli, magazine, lucrări de canalizare, instalații de conducte pentru apă și canalizare, reamenajări de străzi, plantări de pomi dau orașului nostru, Arad, un aspect tot mai tineresc. De curînd, s-a încheiat luna muncii brigăzilor utemiste de muncă patriotică, lună în care au ieșit pe șantiere aproape 16.000 de tineri arădeni. Niciodată șantierele orașului n-au cunoscut o asemenea largă participare a tineretului la muncă patriotică.

Succesul acțiunilor organizate cu acest prilej a constat în faptul că acțiunile din luna

(Continuare în pag. a 3-a)

TELEGRAMĂ

Iubite tovarășe Sadoveanu,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Consiliul de Stat al Republicii Populare Romîne și Consiliul de Miniștri vă transmit calde felicitări cu prilejul decernării Premiului Internațional Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare".

Atribuirea acestei înalte distincții, care poartă numele marelui Lenin, genial luptător pentru cauza progresului omenirii și a păcii, este o expresie a prețuirii de care se bucură în rîndurile partizanilor păcii din lumea întreagă neobosita dv. activitate literară și obștească, consacrată nobilei cauze a apărării păcii, munca desfășurată ca președinte al Comitetului Național pentru Apărarea Păcii încă de la înființarea sa și ca membru al Consiliului Mondial al Păcii.

Vă dorim, iubite tovarășe Sadoveanu, multă sănătate și viață lungă.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN

CONSILIUL DE STAT AL REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

STUDENȚI CERCETĂTORI

Cuvîntul profesorilor despre seminariile naționale științifice ale studenților

De curînd s-a desfășurat la București, Iași și Cluj cea de a II-a ediție a seminariilor naționale științifice ale studenților cercetători organizate de Ministerul Invățămîntului și Culturii în colaborare cu C.C. al U.T.M. și Consiliul U.A.S.R. la care au participat studenți, membri ai cercurilor științifice din institute și facultăți.

Dăm cuvîntul academicienilor AUREL MOGA și GRIGORE MOISIL și profesorilor AL. GHEORGHIU și CRISTOFOR SIMIONESCU care ne vor împărtăși cîteva păreri în legătură cu aceste seminarii.

Acad. prof. Gr. C. Moisil

Seminarul național studențesc de automatică a pus în evidență încă odată condițiile excepționale de muncă în care lucrează tineretul nostru universitar.

Studenții care au prezentat lucrări la acest seminar au dat dovadă de frumoase calități, de originalitate creatoare, de însușire rapidă a problematicii celei mai moderne, de atitudine serioasă de muncă și creație.

Lucrările seminarului au arătat cît de importantă este legarea învățăturii studenților teoreticieni, de pildă a matematicienilor de munca uzinelor, și cît de importantă este pentru un viitor inginer o înaltă calificare teoretică.

Concluzia esențială la care am ajuns este aceea că această activitate de colaborare între studenții diferitelor facultăți trebuie amplificată. (S-ar putea din acest punct de vedere lua exemplul cercului științific studențesc de lingvistică matematică, al studenților de la matematică și al celor de la filologie).

Cred că acest seminar este numai un început. Problemele de automatică sub aspectul lor cel mai larg trebuie să intereseze din ce în ce mai mult pe toți studenții.

Mă gîndesc nu numai la studenții ingineri, care vor lucra peste cîțiva ani în mari întreprinderi automatizate, sau la studenții secției de calcul a Facultății de matematică care vor contribui la construirea unor mașini de calcul, ci mă gîndesc mai departe: studenții facultăților de filologie vor lucra în problema traducerilor automate, viitorii istorici vor utiliza cercetările de matematică și mașinile de calcul pentru descifrarea textelor vechi și completarea textelor deteriorate; studenții institutelor de economie pentru

(Continuare în pag. 2-a)

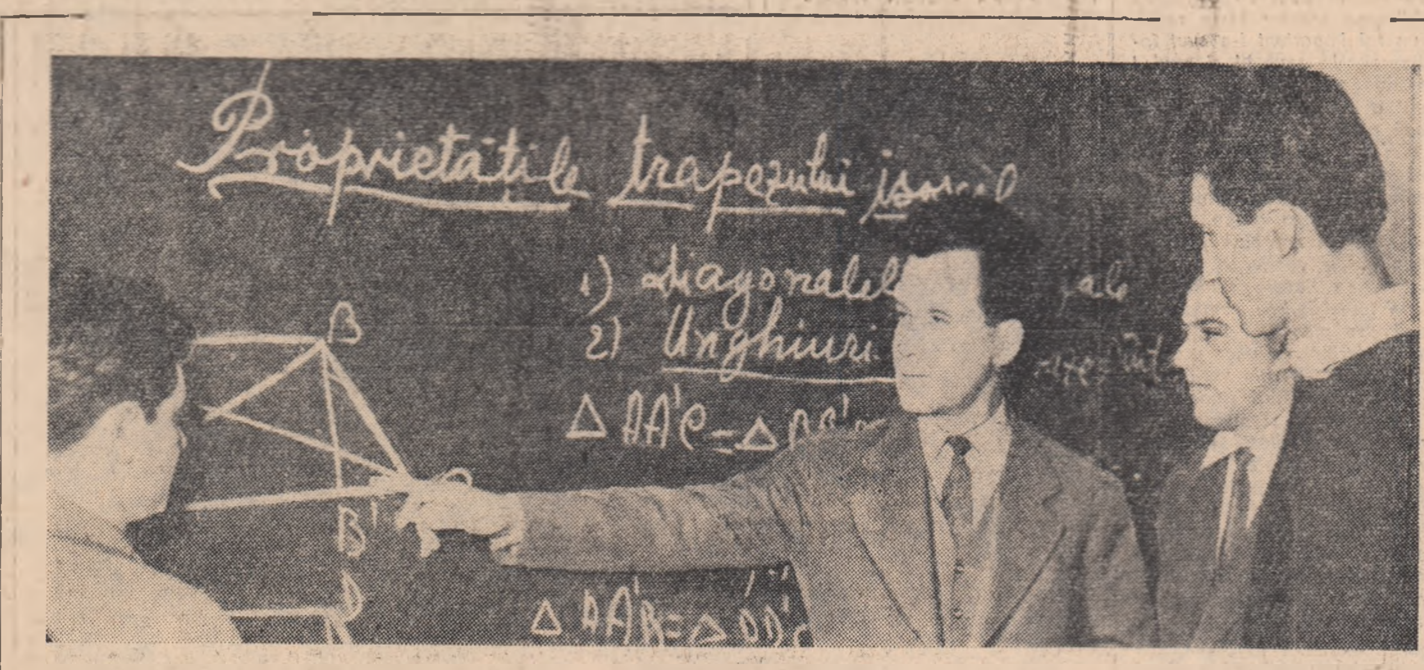

Oră de matematici la Școala medie muncitorească nr. 11 a Atelierelor „Grivița Roșie" din Capitală

Deschiderea expoziției „Arhitectura în R.P.R."

In cinstea celei de-a 40-a aniversări a înființării Partidului Comunist din Romînia, miercuri la amiază s-a deschis în noua sală Dalles din Capitală expoziția „Arhitectura în R.P.R.", organizată de Comitetul de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistematizare și Uniunea Arhitecților.

Expoziția înfățișează sugestiv, prin fotografii, planșe, machete și grafice, avîntul construcțiilor industriale, social-culturale și de locuințe din țara noastră.

Vizitatorii își întregesc imaginea marilor construcții din țara noastră vizionînd filmele care rulează în diferitele săli ale expoziției, diapozitivele, automatele luminoase care pun în contrast aspecte din trecutul și prezentul orașelor țării, sau ascultînd prezentările transmise de stația de radioficare.

Au terminat însămînțarea porumbului pentru siloz

Colectiviștii din regiunea București au terminat însămînțarea porumbului pentru siloz pe întreaga suprafață prevăzută: peste 31.000 de hectare.

O atenție deosebită acordă colectiviștii din această regiune întreținerii culturilor. Prașila întîia la floarea-soarelui și sfecla de zahăr a fost executată în proporție de 92—95 la sută. În multe gospodării agricole colective acestor culturi li se face prașila a II-a. În ultimele zile a început și prășitul porumbului, lucrare ce s-a efectuat pînă acum pe o suprafață ce depășește 55.000 hectare.

Tinerii – oaspeți obișnuiți ai librăriei nr. 1 din Sibiu

„Drapel de Iecea Mare"

„Astfel vei face ca spicu-ncărcat să se plece-n țărnă" — versul din Hesiod socotesc că se potrivește de minune în fruntea acestui reportaj în care e vorba, după cum veți vedea din cele ce urmează, de povestea pasionantă prin semnificațiile ei, a selecționării de către colectiviștii din Iecea Mare a unui soi nou de ovăz. Chiar și numele acestui ovăz pare să aibă în el ceva folcloric și dacă stai să cercetezi cine l-a botezat, afli, ca și pentru o doină populară, ca și pentru o baladă, că sînt cel puțin 988 de nași, adică tot atîția cîte familii de colectiviști sînt în gospodărie. Spicul acestui ovăz e foarte lung și stă aplecat într-o parte, ca faldurile unui steag. De aici și numele său: „Drapel de Iecea Mare". Nu știu dacă soiul acesta prolific va fi omologat și raionat vreodată, nu știu dacă va trece cu succes examenele ce le va da în fața comisiilor de încercare a soiurilor, dar ceea ce vreau mai presus de orice să evidențiez în aceste rînduri e pasiunea colectiviștilor, pasiunea lor cuceritoare și înflăcărată atunci cînd e vorba de agrotehnică. Să nu uitați că aceiași oameni în urmă cu douăzeci de ani scoteau clopotele bisericilor și le afundau în fîntîni „ca să plouă", împroșcau cu apă și țopăiau într-un ritual grotesc în jurul paparudelor, tot „ca să plouă", ori ieșeau cu prapurii din biserici în dramatice, sumbre și neputincioase procesiuni, invocînd ploaia ca pe o zeitate.

Colectivizarea a scos pentru totdeauna practica agricolă de sub zodia deznădăjduită și subumană a invocațiilor mistice și chiar aici, la Iecea Mare, ca să nu dau un alt exemplu, clopotul cufundat la vreme de secetă în fîntîni, a fost înlocuit cu arătura adîncă de toamnă și cu prizele de îngrășăminte chimice, cu întregul complex de măsuri agrotehnice. Anul 1960 a fost pentru Iecea Mare un an agricol secetos. Ploile au fost puține și rare, n-au căzut la vreme, dar colectiviștii au dat un examen strălucit. Ei s-au dovedit stăpîni ai pămîntului în accepția cea mai directă a cuvîntului: au recoltat, în condiții neprielnice, de secetă, aproape 2000 de kg de grîu la hectar și 2571 kg porumb la hectar.

Repet, nu știu dacă soiul de ovăz selecționat și creat de ei va fi pînă la urmă omologat și trecut în rîndul soiurilor noi, de mare productivitate, dar pentru ceea ce vreau să arăt, aceasta nu are nici o însemnătate. Important și revelator e faptul că niște simpli țărani, niște simpli colectiviști observă natura și luptă, cu o superbă conștiință a capacității lor creatoare, pentru un lucru nou, pentru o descoperire științifică, transformînd străvechiul lor pămînt într-un laborator original. Iată cum s-au petrecut faptele, povestite de către inginerul agronom al gospodăriei:

— În urmă cu cîțiva ani, în 1955, brigadierul de la brigada de cîmp mi-a atras atenția asupra unui lucru neobișnuit. Aveam o tarla semănată cu ovăz și în lanul acela, după înspicare, crescuseră niște plante într-un fel bătător la ochi. Erau mult mai înalte decît ovăzul obișnuit, tulpinile lor erau în formă de trestie și purtau niște spice de dimensiuni grozave. La început n-am dat prea multă însemnătate acestui lucru. Am socotit că plantele uriașe creșteau într-un sol mai fertil, într-un „ochi" mai prielnic. Dar colectiviștii, ei înșiși mirați de apariția aceea neobișnuită, n-au încetat să mă întrebe cum s-a putut petrece așa ceva. În cîteva rînduri, la cercul agrotehnic am fost nevoit din pricina întrebărilor să vorbesc pe larg, să le explic din punct de vedere științific apariția în lanul de ovăz obișnuit a acelor plante neobișnuite. Eu continuam să cred că apariția lor era cu totul sporadică și că se datora unor condiții specifice și izolate ale solului mai fertil în unele locuri. Dar în anul următor am observat același lucru la ovăzul nostru, cu toate că de data asta, datorită asolamentului, schimbasem terenul de cultură. Trebuie să mărturisesc că țăranii colectiviști au fost aceia care au propus să adunăm separat plantele acelea cu caractere atît de evidente. Din întregul lan am strîns, printr-o selecție riguroasă, numai trei snopi. Am treierat cei trei snopi cu o grijă deosebită, ca să nu intre în boabe semințe străine. În anul 1957 am semănat, în cadrul lotului experimental al casei noastre laborator, o cultură comparativă. Voiam să comparăm elita respectivă cu populația din care a fost extrasă. Amîndouă culturile au fost lucrate pe același agrofond și în același mod. Elita a dat cu 340 de kg mai mult la hectar. A fost prima noastră victorie, a fost cea dintîi indicație că eram pe un drum bun. Din sămînța anului 1957 am semănat în anul următor două hectare și jumătate, tot în cultură comparativă și spre bucuria noastră am constatat că se mențineau caracterele elitei și că sporul de recoltă era remarcabil. În 1959 am semănat patruzeci de hectare,

PETRU VINTILĂ

(Continuare în pag. a 3-a)

Ion Marinescu, șeful unei brigăzi fruntașe în lupta pentru calitate de la Uzinele „Nicolae Cristea" din Galați.

Foto: AGERPRES

Din viața universitară

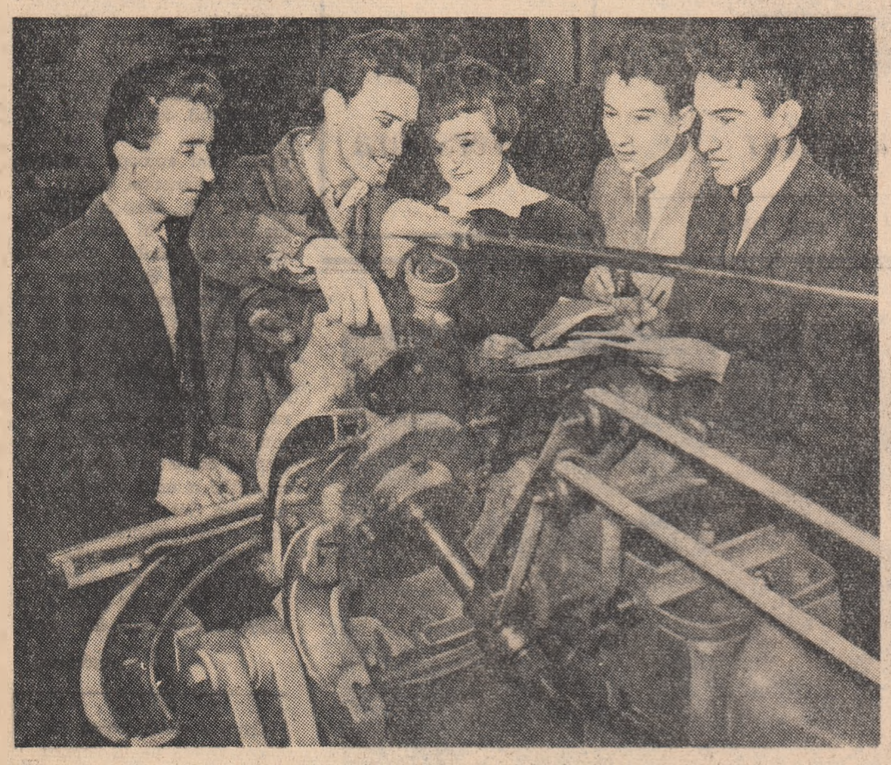

Studenții anului I — mecanică din Institutul politehnic — Brașov se pregătesc intens pentru examene. Activitatea în laborator le este de un real folos în această pregătire.

Foto : N. STELORIAN

OPINIA COLECTIVULUI

Și astăzi se vorbește în Institutul politehnic din Cluj despre procesul care a adus pe banca acuzaților lenea, chiulul, superficialitatea. Această acțiune a venit tocmai la momentul potrivit. Începuse un nou semestru al anului universitar și se impunea cu cea mai mare seriozitate concentrarea tuturor activităților organizației U.T.M. și asociațiilor studenților spre ridicarea nivelului calitativ al învățăturii. Studenții buni și foarte buni formau majoritatea în institut. Dar, lîngă această majoritate, își duceau existența de studenți și leneși, chiulangii, mediocri. E drept, existența lor în colectivele de studenți n-a fost niciicînd liniștită. În grupe, în adunări generale U.T.M. de an, în consfătuirile profesionale, numele lor era rostit de colegi cu indignare. Dar nu întotdeauna s-au luat măsuri eficiente pentru îndreptarea lucrurilor și de aceea, unii dintre studenți, prin angajamente repetate, promisiuni, au reușit să se strecoare mai departe cu absențe, amînări de examene, note mici.

Organizația U.T.M. din institut a ajuns la concluzia că asemenea atitudini care se manifestă în rîndul unor studenți nu pot fi curmate decît prin realizarea unei ofensive a opiniei publice studențești, prin dezvoltarea caracterului combativ al muncii politice. De aceea, a apelat la organizarea unei acțiuni de mai mare amploare în cadrul căreia să fie supuși judecății tovărășești a studenților, părinților, reprezentanților sfaturilor populare și ai întreprinderilor care au bursieri la institut toți acei care se abat de la drumul majorității studenților, prin atitudinea lor lipsită de răspundere față de sarcina lor de căpetenie — învățătura.

De la acel proces în care judecătorul a fost opinia publică a studenților a trecut cîțiva vreme. Organizația U.T.M. și asociația studenților au înțeles însă că, dacă opinia publică a reușit să zdruncine inerția în care se complăceau unii studenți, succesul definitiv nu se poate dobîndi decît prin ofensiva continuă a opiniei publice.

Studenții criticați trebuiau să vadă că fermitatea colectivului nu se manifestă numai în adunare, ci zi de zi, cu aceeași exigență, că acest colectiv cere tuturor membrilor săi să dovedească conștiinciozitate, străduința continuă de a se autodepăși. De aceea, organizația U.T.M. și-a intensificat munca politică individuală de la om la om.

Un exemplu concludent este anul IV mecanică-prelucrare la rece. Și aici au fost cîțiva studenți (Caba Titus este doar un exemplu) care ignorau datoria de a învăța cu perseverență. Acești cîțiva s-au lovit însă de o ripostă puternică a colectivului pe care de data aceasta n-au putut-o trece cu vederea.

Întrecerea — această minunată formă de educație comunistă — a fost folosită în scopul propus. Chemarea la întrecere a întregului an IV mecanică-prelucrare la rece de către o grupă din anul IV mecanică-prelucrare la cald, a impulsionat opinia colectivului. Obiectivele întrecerii urmăresc buna pregătire pentru sesiunea de examene. Răspunsul la chemare s-a formulat într-o adunare generală U.T.M. deschisă. Adunarea generală a pus din nou în discuție atitudinea de delăsare a unor studenți din an, cerîndu-le să se încadreze în ritmul de muncă al majorității studenților. Fiind vorba de o hotărîre colectivă, de prestigiul colectivului, studenții n-au slăbit nici o clipă intensitatea muncii, exigența. Față de acei care dovedeau simț de răspundere mai scăzut, nu reușeau să se dezbere de vechile metehne, reacția a fost promptă : discuția în fața colectivului, chemarea lor în fața biroului U.T.M. de an. De cele mai multe ori însă, nici n-a fost nevoie să se facă apel la asemenea măsuri. Colegul de alături a avut grijă să nu îngăduie delăsarea celui de lîngă el. Cu acest prilej, biroul U.T.M. de an a tras o concluzie însemnată : preocuparea sa de căpetenie trebuie să fie întărirea continuă a caracterului combativ al acțiunilor sale politice. De aceea, cînd au organizat grupele de învățătură, au pus de la început problema ca ele să nu fie numai o formă de întrajutorare la învățătură, ci să poarte răspunderea pentru pregătirea fiecărui student.

În grupele de învățătură se manifestă din plin judecata tovărășească, care a creat obligativitatea de a nu te prezenta în fața colegilor pînă n-ai studiat materia pe care întregul colectiv și-a propus s-o revadă în vederea examenului. Iar ca să nu te prezinți nu e posibil, nu admite colectivul.

La anul V prelucrare la rece și anul V prelucrare la cald, nu se mai punea problema luptei împotriva delăsării; aici n-au existat restanțieri în anul universitar trecut, nici studenți cu note slabe de 5—6. Cu toate acestea, munca politică nu a slăbit. Studenții anului V se află în pragul absolvirii. La început de an ei au discutat cu toată seriozitatea despre acest pas important în fața căruia se află. „Patria așteaptă ingineri bine pregătiți. Asemenea ingineri trebuie să devenim" — și-au spus viitorii absolvenți. Aceste cuvinte au devenit o hotărîre în jurul căreia s-a concentrat întreaga activitate a organizației U.T.M. și a asociației studenților. Accentul, în anul V, cade pe munca la proiecte, mult mai numeroase, mai grele. Realizarea bună a proiectelor, munca ritmică însemna în același timp realizarea unei bune pregătiri pentru examene. De aceea, colectivul a cerut fiecărui student să-și respecte obligațiile privind realizarea proiectului. Interesant de relevat este cum a reușit să facă acest lucru. În sala de proiecte a apărut un grafic cu numele fiecărui student și proiectele ce le avea de realizat. Graficul acesta avea să devină mobilul tuturor discuțiilor colectivului, ba chiar și al unor activități care au fost inițiate. Consemnarea stadiului de lucru la proiect constituia în fiecare săptămînă prilej de analiză a activității fiecărui student. Opinia colectivului își spunea cuvîntul. Analiza se extindea și asupra pregătirii pentru examenul de absolvire, pentru examenul de stat. De curînd, cei din anul V au avut reuniunea de rămas bun de la studenție. Felicitările ce le-au fost adresate erau îndreptățite: anul V prelucrare la rece a absolvit cu media peste 8, anul V prelucrare la cald cu media peste 9... Graficul va continua însă să rămînă în sala de proiecte. De data aceasta el va urmări activitatea absolvenților pentru lucrarea de stat. Și tot așa, se vor face analize în grupe, se vor dezbate rezultatele. Organizația U.T.M. a anului își va spune cuvîntul despre munca desfășurată de fiecare absolvent pînă cînd va intra în sala examenului de stat.

...Astfel pentru colectiv devine o necesitate, o cerință de viață să vegheze ca munca fiecărui student să fie sîrguincioasă.

LUCREȚIA LUSTIG

Studenți cercetători

Cuvîntul profesorilor despre seminariile naționale științifice ale studenților

(Urmare din pag. I-a)

diverse probleme de economie, planificare etc. etc.

Exemplele acestea pot fi mult continuate. Esențial este faptul că studenții noștri lucrează și sînt convinși că trebuie să lucreze...

Acad. Aurel Moga

Majoritatea lucrărilor prezentate la seminarul național ce s-a ținut la Cluj s-au încadrat într-o tematică cerută de necesitățile practice și anume : 1. Măsuri de detecție și eliminare a factorilor nocivi din industrie, construcții, transporturi și agricultură ; 2. Igiena muncii și măsuri de raționalizare a procesului de muncă.

Legătura dintre teorie și practică a constituit o preocupare majoră a celor mai mulți dintre cercetători. Ei au studiat procesul de muncă din întreprinderi unde s-au făcut cercetări ample privind microclimatul substanțelor toxice, pulberile, morbiditatea etc. O parte dintre studenți au căutat să aprecieze valoarea lucrărilor personale sau probelor de laborator. Un număr mai mic de lucrări au fost efectuate în laborator căutînd să se elucideze mai ales unele probleme teoretice cu perspective de aplicare practică în viitor. Important este că o serie de lucrări au preconizat soluții corespunzătoare pentru numeroase probleme.

Consider că unul din scopurile principale ale activității științifice desfășurată de către studenți este și acela de a-i face să-și însușească metodologia cercetării științifice. Acest lucru are o deosebită importanță deoarece astăzi și cu atît mai mult în viitor, activitatea științifică nu mai decurge exclusiv în laboratoarele catedrelor universitare sau ale institutelor de cercetări. Progresele rapide ale tuturor ramurilor științei și necesitatea de a pune cît mai curînd în practică cuceririle, schimbările neîncetate ale condițiilor de muncă și de viață ale omului pretind ca atît inginerii, cît și medicii, chimiștii sau tehnicienii din întreprinderi, din laboratoare și de pe teren să cunoască și să aplice în practică datele cele mai noi ale specialității lor. Acest lucru nu se poate face cu deplin succes decît dacă ei își însușesc și metodele de lucru ale oamenilor de știință. E limpede că acest lucru trebuie început încă de pe băncile facultăților.

Atît cercetarea științifică cît și nevoile practicii pretind o tot mai strînsă colaborare dintre cercetătorii din cele mai diferite ramuri ale științei. Or, și sub acest aspect s-a putut înregistra un început promițător. Exemple bune au dat institutele de medicină din Iași și Cluj care au căutat să rezolve unele probleme luate în studiu împreună cu institutele politehnice din aceleași orașe. Dar aceasta a însemnat doar un început. Socotesc că tocmai sub acest aspect munca dusă în cercurile științifice studențești și lucrările destinate viitorului seminar național pot și trebuie să fie încă substanțial îmbunătățite. Activitatea științifică în brigăzi complexe constituie o caracteristică a epocii noastre. Numai în felul acesta știința și tehnica sovietică au putut duce la călătoria primului cosmonaut Iuri Alexeevici Gagarin.

Insfîrșit, mi s-a părut că o parte a discuțiilor nu au avut nivelul dorit, avînd un caracter oarecum formal și laudativ. Studenții trebuie să se obișnuiască cu luarea de poziție în mod critic și autocritic față de lucrările prezentate. Tocmai în cursul dezbaterii lucrărilor iese în evidență măsura în care acestea au fost rodul muncii studenților și nu efectul ajutorului oarecum exagerat al unor conducători științifici.

Profesor C. Simionescu

membru corespondent al Academiei R.P.R., rector al institutului politehnic din Iași

Nu cu mult timp în urmă s-au desfășurat lucrările Seminarului național științific studențesc consacrat contribuției cercurilor științifice studențești la rezolvarea unor probleme privind valorificarea chimică a bogățiilor naturale ale țării. Oficiul de gazdă a fost încredințat Institutului politehnic din Iași. La seminar s-au prezentat 47 comunicări repartizate pe trei secții : secția de valorificare a hidrocarburilor, secția de antiăăunători și valorificarea deșeurilor organice și secția de valorificare chimică a deșeurilor din industria anorganică a minereurilor complexe și a rocilor.

Este de remarcat faptul că seminarul s-a desfășurat la un nivel ridicat, lucrările prezentate conținînd aspecte originale și în mare majoritate contribuții utile pentru producție. De asemenea, numeroase lucrări s-au încheiat cu considerații economice care au mers pînă la calcule de economii pe care rezultatele le-ar aduce în producție. O seamă de contribuții au izvorît dintr-o problematică dată de fabricile chimice. Combinatul chimic Făgăraș, spre exemplu, a pus problema valorificării deșeului de sulfit de sodiu de la obținerea fenolului de sulfat de amoniu. Tema a fost rezolvată de studenții Andrei Potcoavă și Elena Băcioiu (anul V Facultatea de chimie industrială Timișoara). Fabrica de antibiotice din Iași a pus problema îmbunătățirii proprietăților filtrante ale pămînturilor indigene utilizate la filtrarea soluțiilor de antibiotice, problemă pe care au rezolvat-o studenții Alexandru Toncu, Gheorghe Constantinescu și Ion Pralea (anul V al Facultății de chimie industrială Iași). Subliniem contribuția adusă într-o serie de comunicări valoroase prin modul de abordare a problemei și prin susținerea deosebit de îngrijită în cadrul seminarului, exemplificînd aceasta prin lucrările : Sinteza directă a nitrililor prin monoliza catalitică în fază gazoasă a unor hidrocarburi separate din petrol (studenta Ecaterina Colev anul V facultatea de chimie industrială Timișoara), Agenții chimici pentru combaterea dăunătorilor (studenții Lucian Moțiu, Mariana Spălățelu, Augustin Coțoagă, Paul Vermișanu — Facultatea de chimie industrială București) și Oxidarea piritei cu oxizi de fier (studenții Ioan Grigoriu, Ana Grecu, Corneliu Malancă, Carolina Gaz; — Facultatea de chimie industrială Iași).

Fără îndoială că prin aceste exemplificări nu am epuizat numărul lucrărilor valoroase, cu conținut științific și bogate în date experimentale. Biroul seminarului apreciază că această formă de verificare a valorii lucrărilor științifice ale studenților are avantaje față de formele folosite anterior. În primul rînd, într-o perioadă de doi ani se pot aprofunda mai serios aspectele de cercetare ale temei în studiu. În al doilea rînd, organizarea seminariilor pe profil și tematică precisă într-un singur centru universitar este menită să aducă contribuții în direcția cunoașterii și prețuirii cercetării științifice studențești din diverse centre universitare și, în același timp, să permită adîncirea dezbaterilor în jurul lucrărilor prezentate.

Numeroase dintre comunicările prezentate la seminar pot fi îmbunătățite prin cercetări ulterioare — și s-au dat sugestii în acest sens — pentru a putea fi introduse nemijlocit în producție. În același timp aproape toate lucrările pot fi publicate și considerăm că locul cel mai bun de publicare este revista de chimie A.S.I.T. În sfîrșit, este unanimă aprecierea că studenții care au prezentat comunicări sînt bine pregătiți profesional. Este evidentă contribuția cadrelor didactice îndrumătoare în realizarea lucrărilor prezentate la seminarul național de chimie al cercurilor științifice studențești. Considerăm că dacă numărul cadrelor didactice care își îndreaptă eforturile în această direcție s-ar mări, am putea înregistra o substanțială creștere calitativă a muncii de cercetare științifică dusă de studenți.

Prof. univ. ing. Al. Gheorghiu

Lucrările seminarului național studențesc pentru probleme de construcții și arhitectură, ținut în București, a constituit un prilej deosebit de relevare a activității depuse în cadrul cercurilor științifice studențești pentru lărgirea pregătirii profesionale pe calea cercetării personale și a legării cunoștințelor de cerințele practicei.

Din lucrările prezentate a reieșit cu claritate o îmbunătățire a tematicii, o creștere a nivelului activității științifice duse de studenți, o adîncire a interesului pentru cercetarea unor probleme strîns legate de cerințele actuale ale proiectării și executării construcțiilor, o preocupare susținută pentru aspectele tehnico-economice, urmărind folosirea rațională a materialelor de construcție și reducerea prețului de cost. S-a îmbunătățit substanțial munca în colectiv, se dă o atenție tot mai mare cercetării experimentale pentru confruntarea și verificarea rezultatelor obținute pe calea cercetării teoretice, se utilizează în măsură mai largă materialul strîns în timpul practicii în producție.

Marea majoritate a lucrărilor au fost de calitate ridicată, dovedind o creștere în deprinderea studenților de a studia problemele propuse, de a cerceta și utiliza cu discernămînt documentarea folosită, de a efectua încercări pe modele și a valorifica concluziile obținute.

Au ieșit în evidență numeroase lucrări, care au tratat în bune condițiuni teme de interes științific deosebit. A fost ascultată cu interes lucrarea „Studiu comparativ asupra ansamblurilor de locuințe din Piața noii Săli a Palatului R.P.R. și Piața Gării de Nord", de studenții Boicescu M. și Rănătescu R. de la Institutul de arhitectură „Ion Mincu", care tratează probleme strîns legate de preocupările actuale ale institutelor de proiectări pentru realizarea de ansamble de clădiri de locuit confortabile, economice și frumoase. Tot în legătură directă cu cerințele activității practice în domeniul construcțiilor, se situează și lucrarea „Executarea și încercarea unei pane cu zăbrele din oțel beton" de studenții Porumb D., Varga L., Niculescu D. și Andrei I., de la Institutul Politehnic Timișoara, precum și lucrarea „Caracteristici fizico-mecanice ale tufurilor vulcanice din regiunea Cluj și indici tehnico-economici ai elementelor de construcție executate din aceste tufuri", de studenții Nicolaescu D., Pick G., Lazăr V. și Giolan M. de la Institutul Politehnic Cluj.

O problemă deosebit de actuală și importantă privitoare la realizarea prin metode de industrializare avansată a clădirilor de locuit a făcut obiectul lucrării „Comportarea termică a unor construcții din panouri mari" prezentată de un colectiv larg de studenți de la Institutul Politehnic Iași.

Seminarul național științific studențesc pentru problemele de construcții și arhitectură din acest an a marcat o etapă importantă în viața și activitatea cercurilor științifice studențești, pe drumul dezvoltării și întăririi cercetării personale în rîndul studenților, pentru legarea tot mai strînsă a învățămîntului de problemele practicii în domeniul construcțiilor, pentru creșterea nivelului de pregătire a viitorilor ingineri constructori, cărora le vor reveni sarcini de încredere și răspundere în opera de construire a socialismului în patria noastră.

INTRAJUTORARE

Cîțiva ani de studiu din Facultatea de filologie a Universității „Babeș-Bolyai" din Cluj au obținut rezultate bune și foarte bune în sesiunea de examene din iarnă. Printre factorii care au contribuit la obținerea acestor bune rezultate un rol important l-a avut întrajutorarea. În anul III și anul I limbi moderne, spre exemplu, a devenit o regulă ca toți studenții să facă parte dintr-o grupă de întrajutorare. La căminul fetelor și cel al băieților, sau acasă la studenții externi s-au format numeroase asemenea grupe. Grupa de întrajutorare are atribuții foarte precise. Ea veghează, în primul rînd, ca fiecare student să studieze temeinic, cu continuitate. Ajutorul se manifestă deci, nu atît prin clarificarea unor probleme neînțelese, cît prin verificarea continuă a pregătirii studenților, prin tragerea la răspundere a celor care manifestă delăsare. Chiar și foștii repetenți au fost determinați să respecte angajamentul colectivului de a obține rezultate bune la examene. Görog Gyöngyn și Herczeg Ingrid, repetenți anul trecut, nu numai că au promovat examenele, dar au luat note peste 7.

Anul I — limbi moderne, din al cărui efectiv de 108 studenți 104 au promovat integral examenele, își pune acum problema ca majoritatea studenților săi să promoveze examenele cu note mari. La fel și anul III — limbi moderne.

E. ILIEȘ

La stația de radiolocare a Institutului politehnic din București se pregătește o nouă emisiune [illegible] pregătirii pentru examene.

Foto : VICTOR VASILE

Grija pentru căminul în care locuiești

O ușă simplă din lemn de brad. Lîngă ea, o tăbliță pe care scrie cu litere albe : „Institutul politehnic București. Căminul de studenți nr. 2". E un cămin nou. Locatarii, cei aproape 800 studenți, au venit aici la 1 octombrie 1960.

Principala preocupare a tuturor studenților din acest cămin modern este autodeservirea. În fiecare dimineață, studentul de serviciu face curat în cameră. Camerele se întrec între ele. Întrecerea între etaje e încordată, iar între blocuri, de-a dreptul pasionantă. În fiecare zi, la ora prînzului, grupuri, grupuri de studenți se adună în fața graficelor și discută ultimele rezultate ale întrecerii. Și nu odată au avut loc după aceea, în camere, dispute foarte aprinse privind pe colegul care, din grabă sau neglijență a adus camerei doar un „bine" în loc de „foarte bine".

În fiecare dimineață, o comisie formată din doi studenți de serviciu pe cămin și responsabilii de bloc trece din cameră în cameră, și acordă calificative. Calificativele sînt cîntărite cu grijă de către comitetul de cămin. Acolo unde treaba nu merge tocmai bine membrii comisiei de autodeservire pleacă în camere și discută cu studenții. Rezultatul ? Calificativul „rău" a și dispărut de pe grafice, iar „insuficientul" își trăiește ultimele zile. Camerele A 101, A 221, A 205, B 158 și multe altele obțin numai „foarte bine". Bazați pe aceste realizări, membrii comitetului de cămin au hotărît să cheme într-un schimb de experiență studentele de la căminul Universității „C. I. Parhon" gospodine renumite ; și, mai știi, poate chiar să pornească la întrecere cu ele.

Comandantul acestei activități multiple din cămin este comitetul de cămin. El se întrunește adesea. Se consultă grafice, se discută, se fac planuri. Se stabilesc obiectivele de primă însemnătate, se controlează îndeplinirea sarcinilor, se planifică munca patriotică.

Comitetul de cămin înțelege să-și facă cu cinste datoria. Doar Maria Grigore se plînge că nu prea are ce face. E președintele comisiei de judecată tovărășească iar cazurile de indisciplină sînt din ce în ce mai rare.

HORIA DOBRESCU

Studenți ieșeni în vizită la Muzeul Bruckenthal din Sibiu

Foto : S. NICULESCU

„LA ZI"

Agitația politică în sprijinul pregătirii pentru sesiunea de examene

În fața celor două panouri se strînseseră și astăzi, grupuri de studenți. Priveau fotografiile apărute — portrete ale colegilor — și comentau cu aprindere.

Portretele acestea au fost afișate de comitetul U.T.M. al Institutului politehnic din Galați imediat după sesiunea din iarnă. Din primul panou, încadrat frumos de lauri, te privesc figurile a aproape 60 de tineri. Sînt fruntașii institutului : Corneliu Popa, anul III tehnologie, Rodica Garcev, anul II tehnologie, Emil Constantin, anul I mecanică...

Alături de acest panou, un altul, înconjurat de... spini. Sînt afișate acolo fotografiile studenților care nu s-au pregătit temeinic pentru examene și au luat note slabe : Eliza Brîndușescu din anul I — mecanică, Lizica Socoleanu — anul II tehnologie, Florentin Neagu din anul I mecanică... Alături de fotografia fiecărui student sînt consemnate cîteva întrebări, a căror esență este : cum au de gînd studenții respectivi să se pregătească pentru viitoarea sesiune ? Întrebările acestea au constituit tema unor adunări generale U.T.M. de an. Utemiștii, ale căror nume apăruseră la panou, au fost puși să răspundă în fața adunării. În fiecare grupă s-au organizat consfătuiri profesionale, în care studenții slabi la învățătură au răspuns în fața colectivului cum au de gînd să se pregătească de acum înainte. În aceste consfătuiri s-au luat și o serie de măsuri de ajutorare a studenților respectivi (organizarea grupelor de învățătură, consultații, meditații etc.). La fiecare an s-au afișat lozinci și întrebări care se adresează studenților. De pildă, una din întrebări se adresează direct grupei 212 : „Cum vă pregătiți, studenți ai grupei 212, pentru examenul de chimie ?".

În ultimul număr al gazetei de perete sînt publicate cîteva articole deosebit de interesante. Unul dintre ele a făcut (după cum spuneau cîțiva studenți) multă vîlvă în institut. El a apărut în urma analizei situației profesionale pe institut. Scris cu spirit critic, articolul acesta ridică o problemă deosebit de importantă pentru fiecare an : aceea a studenților mediocri, a celor care studiază superficial, care se complac în a trece de la o sesiune la alta cu note la limită. În urma acestui articol, într-o serie de ani (anul III tehnologie, anul IV mecanică) s-a luat hotărîrea de a se organiza adunări generale U.T.M. deschise cu această temă.

Pe unul din culoarele institutului există afișat un grafic deosebit de sugestiv. Graficul urmărește săptămînal frecvența pe grupe a fiecărui an. Pe grafic sînt desenate o rachetă, un avion, o mașină, un tren, un om, un melc, un rac. Grupele cu frecvența de 100 la sută sînt scrise în dreptul rachetei, cele cu 99 și 98 la sută în dreptul avionului ș.a.m.d. În urma afișării acestor grafice a început între grupe o pasionantă întrecere. Fiecare urmărește să fie afișată în dreptul rachetei. Firește, ca rezultat al acestei întreceri, frecvența în Institutul politehnic se îmbunătățește de la săptămînă la săptămînă.

Multă popularitate și deosebită eficacitate are și emisiunea „Magazin studențesc", care se difuzează de la stația de amplificare a căminelor studențești odată la două săptămîni. Emisiunile acestea sînt organizate de către fiecare an. Se formează un colectiv care, îndrumat de comitetul U.T.M. își alcătuiește un program de activitate. Colectivul acesta urmărește într-o perioadă un anumit aspect al activității studenților. Apoi, brigada artistică a anului întocmește programul.

Gazeta satirică se bucură și ea de mare popularitate în Institutul politehnic din Galați. Într-adevăr, organizația U.T.M. din institut a reușit să facă din această formă de agitație vizuală un puternic mijloc de educare, de îndreptare a unor lipsuri existente în rîndul unor studenți.

Ceea ce merită remarcat în general în agitația politică este caracterul său concret ; toate formele agitației se adresează cuiva, țintesc asupra unui anumit fapt. Tocmai pentru acest motiv chemările, lozincile, fiecare cuvînt apărut la gazeta satirică, emisiunile „Magazinului studențesc", sînt cunoscute de toți studenții institutului. „Nu s-a întîmplat niciodată ca un student criticat odată să mai apară și a doua oară la gazeta satirică sau să fie citat în emisiunile stației" — spunea secretarul comitetului U.T.M. pe institut.

Uneori însă se scapă din vedere necesitatea ca întreaga agitație politică să fie în pas cu problemele concrete cele mai importante ale activității studenților. Așa, de pildă, la gazeta satirică se publică fapte, aspecte minore, neglijîndu-se problemele principale din viața și munca studenților. Această deficiență se manifestă uneori și în activitatea gazetei de perete și a celorlalte forme ale agitației care nu se orientează întotdeauna spre aspectele importante din activitatea studenților, pierzîndu-se în fapte mărunte.

Agitația este eficace, mobilizatoare, combativă, atunci cînd ea oglindește preocupările, viața, munca studenților din fiecare moment, cînd este în pas cu acestea. Organizația U.T.M. de la Institutul Politehnic din Galați are de acum experiență în ceea ce privește realizarea unei agitații politice concrete, combative. Această experiență trebuie însă pe zi ce trece îmbunătățită. Agitația politică trebuie să se îndrepte spre obiectivele urmărite de organizația U.T.M. Acum, spre exemplu, întreaga agitație politică trebuie să țintească spre mobilizarea studenților la pregătirea temeinică pentru examene.

MONICA VERDEȘ

MĂSURI EFICIENTE PENTRU RIDICAREA CALIFICĂRII TINERILOR

Răspunde la criticile ziarului Comitetul U.T.M. al Uzinelor „Industria Sîrmei"

Articolul critic intitulat: *„Intrecerea nu se împacă cu automulțumirea"* publicat în ziarul „Scînteia tineretului" nr. 3708 a pus în centrul atenției Comitetului U.T.M. al Uzinelor „Industria Sîrmei" din Cîmpia Turzii o problemă de o importanță deosebită: ridicarea continuă a calificării profesionale a tinerilor — factor important în îmbunătățirea calității produselor. Analizînd temeinic activitatea comitetului U.T.M. al uzinelor noastre în acțiunea de ridicare continuă a calificării profesionale a tinerilor, articolul a scos în evidență o serie de neajunsuri. Astfel, el semnala faptul că în uzina noastră există categorii de tineri muncitori cum sînt: lăcătușii, macaragiii, sortatorii, electricienii, matrițerii, precum și elevii-muncitori de la cursurile școlii medii serale care nu sînt cuprinși în forme de ridicare a calificării. De asemenea, tinerii cu pregătire tehnică medie și superioară, cum sînt controlorii de calitate, maiștrii și inginerii, nu studiază în forme adecvate pentru a-și continua îmbogățirea cunoștințelor profesionale.

Pentru remedierea acestei situații, comitetul U.T.M. a luat o serie de măsuri organizatorice. Astfel s-au organizat forme de învățămînt profesional pentru lăcătuși, electricieni, matrițeri, sortatori și macaragii. În colaborare cu cabinetul tehnic și cercul A.S.I.T., comitetul U.T.M. a inițiat ținerea periodică de referate și conferințe tehnice pentru elevii-muncitori de la școala medie serală.

Ținînd seama de sugestiile articolului, s-au înființat cercuri de studierea literaturii tehnice pentru tinerii controlori de calitate, maiștri și tehnicieni. La fel s-au luat măsuri pentru organizarea de lectorate în cadrul cărora inginerii tineri vor studia și dezbate probleme ale tehnicii moderne.

Articolul publicat în „Scînteia tineretului" a îndreptat atenția comitetului U.T.M. al uzinei noastre și spre conținutul programelor analitice ale cercurilor de ridicare a calificării profesionale. În mare parte, așa cum în mod just sublinia articolul, programele analitice erau încărcate cu noțiuni tehnice pe care tinerii le cunoșteau încă din școala profesională sau din anii precedenți, de la diferite cursuri. Totodată, programele analitice cuprindeau prea puține lecții legate de problemele importante ridicate zi de zi de procesul de producție în fiecare din secțiile uzinei.

Însușindu-ne pe deplin critica făcută de ziar, comitetul U.T.M. al Uzinelor „Industria Sîrmei", în colaborare cu comitetul de întreprindere, a revizuit programele analitice. În prezent, ele sînt axate pe problemele cele mai actuale ridicate de cerința îmbunătățirii continue a calității produselor. Paralel cu actualizarea programelor analitice s-a trecut la reorganizarea cercurilor de învățămînt profesional, după specificul fiecărui loc de muncă și după gradul de pregătire tehnică a cursanților.

Ținînd seama că ridicarea calificării profesionale nu se limitează doar la cursuri, comitetul U.T.M., în colaborare cu comitetul de întreprindere, folosesc acum forme diverse și atractive de mobilizare a tinerilor din uzina noastră la studierea literaturii tehnice, la însușirea și stăpînirea temeinică a tehnicii noi.

În acest scop am organizat între brigăzile de producție ale tineretului schimburi de experiență și demonstrații practice, menite să popularizeze larg cele mai avansate metode de muncă. De asemenea, s-a organizat pe uzină un concurs cu tema „Cine știe meserie, cîștigă".

În urma măsurilor luate și a primelor rezultate obținute, apreciem articolul critic apărut în „Scînteia tineretului" ca un ajutor prețios care ne-a îndreptat atenția spre rezolvarea unei probleme majore în întrecerea pentru produse de cea mai bună calitate: *ridicarea continuă a calificării profesionale a tinerilor.*

I. BIRCEA
secretar al comitetului U.T.M. al uzinelor „Industria Sîrmei"

Sst! Liniște! La cămin e lecție de muzică...

O EXPERIENȚĂ VALOROASĂ

(Urmare din pag. I-a)

muncii brigăzilor utemiste de muncă patriotică au fost din timp pregătite, atît de comitetul orășenesc U.T.M., cît și de organizațiile de bază U.T.M. din întreprinderi, școli sau instituții. Cu cîteva săptămîni înainte, în toate organizațiile U.T.M. s-a desfășurat o largă muncă politică pentru a explica tinerilor importanța lucrărilor la care urmează să participe. Comitetul orășenesc U.T.M. a hotărît de asemenea, luarea unor măsuri organizatorice privind antrenarea unui cît mai mare număr de tineri în brigăzile de muncă patriotică. Așa, de pildă, în orașul Arad, unii tineri lucrează la diferite instituții. De obicei acești tineri nu erau antrenați la acțiunile de muncă patriotică, neputîndu-se crea în aceste instituții datorită numărului mic de tineri, brigăzi de muncă patriotică. Așa se face că încă înainte de începerea lunii muncii brigăzilor utemiste de muncă patriotică în oraș au luat ființă 49 brigăzi noi, numărul lor crescînd de la 352 la 401. Participarea tinerilor la acțiunile de muncă patriotică a sporit și prin reorganizarea unor brigăzi mai vechi. În marile uzine (la uzinele de vagoane „Gheorghi Dimitrov" de pildă) existau brigăzi care cuprindeau un mare număr de tineri (80—100), tineri care lucrau în aceeași ateliere, dar în schimburi diferite. În acest fel raioanele brigăzile puteau participa cu noi membri la acțiunile organizate în cursul săptămînii. Am hotărît să creăm brigăzi mai mici, pe schimburi, pe locuri de muncă. Lor li s-au alăturat și alți tineri care pînă atunci nu se încadraseră încă în brigăzi. Numărul tinerilor membri ai brigăzilor de muncă patriotică a crescut astfel în luna aprilie cu peste 1.200.

Bilanțul realizărilor, făcut recent arată că tinerii din orașul Arad au prestat în cadrul lunii muncii brigăzilor utemiste de muncă patriotică lucrări valorînd circa 155.000 lei, au colectat metale vechi cu 650 tone mai mult decît angajamentul luat etc.

Au trecut deja 10 zile de la încheierea „Lunii muncii brigăzilor utemiste de muncă patriotică". Aceasta doar în calendar, fiind că munca patriotică a tineretului continuă cu același avînt.

ȘTEFAN LUCACI
secretar al Comitetului orășenesc U.T.M.-Arad

Un lucru important — stimularea fruntașilor

De fapt, din propria noastră experiență cîștigată în muncă, pot să spun că stimularea are un mare rol mobilizator. Ce se face în acest sens în brigada noastră? În primul rînd celor mai buni tineri le acordăm cinstea de a purta drapelul brigăzii cînd mergem pe șantiere. Există o adevărată întrecere pentru cinstea de a purta drapelul brigăzii. La blocul de 400 de apartamente, la care am lucrat într-una din zilele „lunii muncii patriotice", Albu Mircea s-a evidențiat în mod deosebit și lui i s-a încredințat să poarte drapelul. De cele mai multe ori, după terminarea lucrului, organizăm cercul brigăzii, analizăm felul cum ne-am achitat de angajamentele luate, calitatea lucrărilor pe care le-am executat și evidențiem pe cei mai harnici. De asemenea noi obișnuim să invităm la acest cercu pe maistrul sau tehnicianul șantierului care apreciază munca brigăzii, a tinerilor, pe cei mai harnici îi felicită și întreaga brigadă le strînge mîna.

Am folosit însă și alte forme de stimulare a fruntașilor. Tănase Ștefan, Crețu Gherase au fost popularizați la gazeta de perete din secția noastră. De asemenea noi obișnuim ca în adunările generale de organizație să-i popularizăm pe tinerii din brigadă care se evidențiază. Fruntașii primesc bilete la spectacole. Există din partea organizației U.T.M. o grijă deosebită pentru stimularea celor mai buni. Nu greșesc dacă spun că aceasta ne dă imbold în activitatea noastră, ne face să ne simțim mai răspunzători, mai mîndri pentru contribuția pe care o aducem la înfrumusețarea orașului în care muncim și trăim.

TOMA CRISTESCU
comandantul brigăzii utemiste de muncă patriotică — secția mecanic-șef Uzinele „Electroputere" Craiova

Obiective precise fiecărei brigăzi

Fiecare organizație de bază U.T.M. din raionul nostru a stabilit precis sarcinile brigăzilor de muncă patriotică în această lună. Aceasta a avut un rol deosebit de important în asigurarea unei eficacități sporite activității brigăzilor. În același timp, comitetul raional U.T.M., în strînsă colaborare cu ocolurile silvice, a întocmit un plan de măsuri tehnico-organizatorice, în scopul de a asigura din vreme materialul de împăduriri și uneltele necesare.

Deosebit de utilă s-a dovedit în această lună metoda de încheiere a contractelor între organizațiile U.T.M. și ocoalele silvice. Aceste contracte cuprind pe de o parte angajamentele tinerilor și, pe de altă parte, obligațiile întreprinderii. În ele se prevede denumirea șantierului de împădurit, suprafața ce trebuie împădurită, formula de împădurire, asigurarea de puieți, unelte și îndrumare tehnică, valoarea manoperei care va fi trecută în carnetul brigăzii.

La propunerea unor organizații U.T.M. noi am organizat de asemenea în această lună șantiere — tabără, în care brigadierii lucrează în serii, cîte 3-4 zile, șantiere care vor rămîne în continuare pînă la terminarea campaniei de împăduriri deoarece sau dovedit a fi foarte utile.

Experiența acumulată ne-a dovedit cît de important este ca fiecare brigadă de muncă patriotică să știe în permanență în mod concret unde și la ce lucrări va munci.

GHEORGHE CHIRUȚĂ
prim secretar al Comitetului raional U.T.M. Gura Humorului, regiunea Suceava

Sport

Fotbal

La 17 mai începe la New York turneul internațional de fotbal la care participă echipe din 8 țări. În locul echipei Eintracht, federația din R. F. Germană a desemnat ca la acest turneu să participe echipa Karlsruhe (R. F. Germană), care va susține la 17 mai primul joc inaugural al competiției în compania echipei turce Besiktas. Echipa vestgermană a și plecat la New York. După cum s-a mai anunțat, din această grupă a turneului fac parte și echipele Dinamo București, Everton (Anglia), Kilmarnok (Scoția), Concordia (Montreal), Bangu (Brazilia), cîștigătoarea competiției de anul trecut și o selecționată din New York.

Șah

Cea de-a 20 partidă a meciului revanșă pentru titlul mondial de șah întreruptă marți a doua oară, a fost continuată ieri și s-a terminat remiză la mutarea 122. Scorul meciului este acum de 12—8 în favoarea lui Botvinik căruia îi mai trebuie o jumătate de punct pentru a recuceri titlul de campion pierdut anul trecut.

Partida 21-a se va disputa vineri cînd Botvinik va juca cu piesele albe.

„CURSA PĂCII"

BERLIN 10 (Agerpres). — Desfășurată pe un timp ploios, cu vînt puternic din față, etapa a 8-a a „Cursei Păcii", Berlin — Leipzig (207 km) s-a încheiat cu victoria ciclistului sovietic Anatolii Cerepovici.

În revenire de formă, Gabriel Moiceanu, al treilea la Leipzig, a fost de-a lungul etapei unul din animatorii principali. La kilometrul 125, împreună cu bulgarul Koțev și suedezul Hanson, ciclistul român a inițiat o evadare care a durat aproape 70 km. Grupul celor trei a fost ajuns de alți patru cicliști doar cu 15 km înainte de sosire.

Clasamentul etapei: 1. Cerepovici (U.R.S.S.); 2. Gazda (R. P. Polonă); 3. Moiceanu (R.P.R.); 4. Saidhujin (U.R.S.S.); 5. Koțev (R.P.B.); 6. Hanson (Suedia); 7. Hoehne (R.D.G.); 8. Cosma (R.P.R.); În același timp cu Cosma a sosit un pluton mare în care se aflau și alergătorii romini I. Stoica și L. Zanoni.

În clasamentul general individual continuă să conducă Melehov. Clasamentul pe echipe: 1. U.R.S.S.; 2. R. P. Polonă; 3. R. D. Germană; 4. R. P. Romînă etc.

Noi recorduri mondiale la parașutism

Parașutiștii sovietici au stabilit recent două noi recorduri mondiale. Efectuînd două sărituri la punct fix, de la înălțimea de 600 m, sportivul Bitcenko din orașul Gomel (R.S.S. Bielorusă) a aterizat în medie la 9 cm față de centrul cercului. Vechiul record mondial aparținea francezului Suire din anul 1958 cu 14,5 cm față de centrul cercului.

O performanță de valoare a stabilit și un grup de 5 parașutiști care, sărind de la înălțimea de 1000 m, au obținut un rezultat mediu de 1,43 m în raport cu centrul cercului. Sportivii parașutiști din orașul Gomel au închinat performanțele lor Zilei Victoriei și primului cosmonaut sovietic Iuri Gagarin.

Acad. D. V. Skobelțin a sosit în Capitală

Miercuri a sosit în Capitală acad. D. V. Skobelțin, președintele Comitetului pentru Premiile internaționale Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare". Oaspetele va înmîna maestrului Mihail Sadoveanu, președintele Comitetului național pentru apărarea păcii din R.P. Romînă, Premiul internațional Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare" pe anul 1960, care i-a fost decernat recent.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, acad. D. V. Skobelțin a fost întîmpinat de acad. Horia Hulubei, vicepreședinte al Comitetului național pentru apărarea păcii, de reprezentanți ai Consiliului General A.R.L.U.S., academicieni.

Au fost de față I. K. Jegalin, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei.

INFORMAȚIE

Miercuri dimineața a părăsit Capitala scriitorul islandez Halldor Laxness, laureat al Premiului Lenin „Pentru întărirea păcii între popoare", laureat al Premiului „Nobel" pentru literatură, care ne-a vizitat țara la invitația I.R.R.C.S.

„Drapel de Iecea Mare"

(Urmare din pag. I-a)

ceea ce însuma jumătate din suprafața totală semănată cu ovăz. Am recoltat cu 520 kg la hectar mai mult decît în jumătatea de țarla semănată cu soiul cel vechi.

Anul trecut, gospodăriile colective vecine (Lenauheim, Iecea Mică și Uihei) au cerut să le dăm sămînță din soiul nostru de ovăz. Le-am dat. Ovăzului nostru îi dădusem nume, îl botezasem și faima lui ajunsese așadar pînă la vecinii noștri. Dacă i-ați fi văzut pe colectiviștii noștri, mai ales pe acei care au lucrat nemijlocit la obținerea elitei, cum se mai foiau prin fața magaziilor, în jurul delegaților veniți să facă schimb de sămînță.

— Ați venit după „Drapel de Iecea Mare"? Vă dăm, cum să nu vă dăm, dar să aveți grijă de sămînță.

Le explicau în termeni agrotehnici cum s-o semene, cum să îngrijească terenul respectiv și-i sfătuiau să pună sămînța în loturi comparative. Parcă erau niște agronomi cu diplome Ba s-au dus pe urmă în vecini la Iecea Mică și la Uihei, să vadă la fața locului dacă sfaturile lor n-au fost cumva nesocotite. Gospodăria din Lenauheim a recoltat 3330 de kg ovăz la hectar, Iecea Mică 3000 și Uiheiul tot 3000 de kg la hectar. Noi am obținut 2880 de kg la hectar, fiindcă am semănat ovăzul pe un teren mai prost și neîngrășat, dar chiar și așa recolta era cu peste o mie de kilograme peste media cunoscută la noi. Niciodată în trecut nu s-au recoltat la noi mai mult de 1700 de kg ovăz la hectar...

Răsfoind un dosar voluminos, agronomul gospodăriei îmi dă să citesc o adresă cu antetul comisiei de stat pentru încercarea soiurilor. Poartă numărul 290278 și e datată: 20 februarie 1960. Iată ce scrie în ea:

Către G.A.C. Iecea Mare.

Vă facem cunoscut că am inclus în planul tematic pe anul 1960 soiul de ovăz „Drapel de Iecea Mare" la următoarele centre experimentale de stat: Țepeș Vodă, Buzău, Dîlga, Portărești, Negrești, Hărman... etc.

Nu știu care au fost rezultatele obținute la centrele comisiei de stat pentru încercarea soiurilor, dar revelatoriu în gradul cel mai înalt rămîne faptul că țăranii colectiviști practică o agricultură modernă, au ochiul curios al cercetătorului, au spiritul inventiv al omului de știință și preocupări la care odinioară nici măcar în vis nu cutezau să se gîndească. Și, ca să vedeți că întîmplarea de mai sus n-a fost de fel întîmplătoare, vă povestesc acum o scenă remarcabilă la care am fost martor. S-a petrecut tot la Iecea Mare, în sala căminului cultural, într-o duminică dimineața, în ziua de 11 martie 1961.

Cercul agrotehnic al gospodăriei a organizat în dimineața aceea un concurs „Cine știe, cîștigă", pe tema prevederilor planului de șase ani în domeniul agriculturii. Luau parte la concurs 42 de colectiviști, dar sala era plină pînă la refuz și, ca la un examen public de maturitate, veniseră și familiile concurenților, chiar și copiii lor.

Iată cîteva din întrebările ce s-au pus la concursul acela memorabil pentru oricare reporter, dar în totul obișnuit pentru localnici:

— Cu cît prevăd Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R. sporirea producției agricole în 1965, față de anul 1959?

— Ce îngrășăminte chimice se folosesc contra căderii cerealelor de toamnă?

— Pînă la ce temperatură minimă rezistă grîul local în iernile fără zăpadă? etc, etc.

Primii trei premiați ai concursului au fost șefii de echipă Priciu Gheorghe și Borsch Ioan și brigadierul de cîmp Mănescu Ștefan.

Concursul a avut loc la Iecea Mare, în mijlocul stepei bănățene, dar, închizînd ochii, cu totul cucerit de frumusețea momentului, m-a făcut să cred că mă aflu la un concurs „Cine știe, cîștigă", organizat la București de către Radioteleviziune, ori de către Institutul de Cercetări Agronomice. Și pentru o astfel de acțiune, remarcabilă prin forța ei inovatoare și educativă, președintele gospodăriei nu ezitase să semneze chitanțe de cumpărare a premiilor în valoare de 1.000 lei. Eram martor la ivirea și împămîntenirea unui climat nou de viață în satele noastre și fără să vreau mă gîndeam la trecutul nu prea îndepărtat, trăit și de mine, cînd pe ulițele satelor în miezul torid al zilelor de vară, țopăiau paparudele îmbrăcate în crengi de salcie și de plop, cînd clopotele bisericilor erau date jos din turnurile lor ca să fie scufundate în fîntînile secate și ele, invocîndu-se ploaia așa cum ea va fi fost fără îndoială invocată cu sute de ani în urmă, în bezna înfricoșătoare a Evului Mediu. Și iată, am văzut fluturînd în zilele și în anii noștri, faldurile „Drapelului de Iecea Mare"!...

„Breviarul Statistic al R.P.R. — 1961"

Zilele acestea a apărut în librării „Breviarul Statistic al R.P.R. 1961", editat de Direcția Centrală de Statistică. În afara datelor generale referitoare la geografia țării noastre, Breviarul cuprinde informații interesante cu privire la economia națională, învățămînt și cultură, ocrotirea sănătății etc. Pe lîngă datele referitoare la țara noastră breviarul consacră un capitol statisticii internaționale. Informațiile cuprinse în Breviar sînt ilustrate prin grafice, diagrame și hărți. Ansamblul datelor prezentate oferă o imagine completă a dezvoltării economiei noastre socialiste, oglindind ritmul rapid de creștere a producției industriale, dezvoltarea agriculturii, înflorirea învățămîntului, culturii și artelor din țara noastră în ultimii ani. Editînd acest Breviar, Direcția Centrală de Statistică oferă cititorilor informațiile cele mai noi din toate domeniile de activitate.

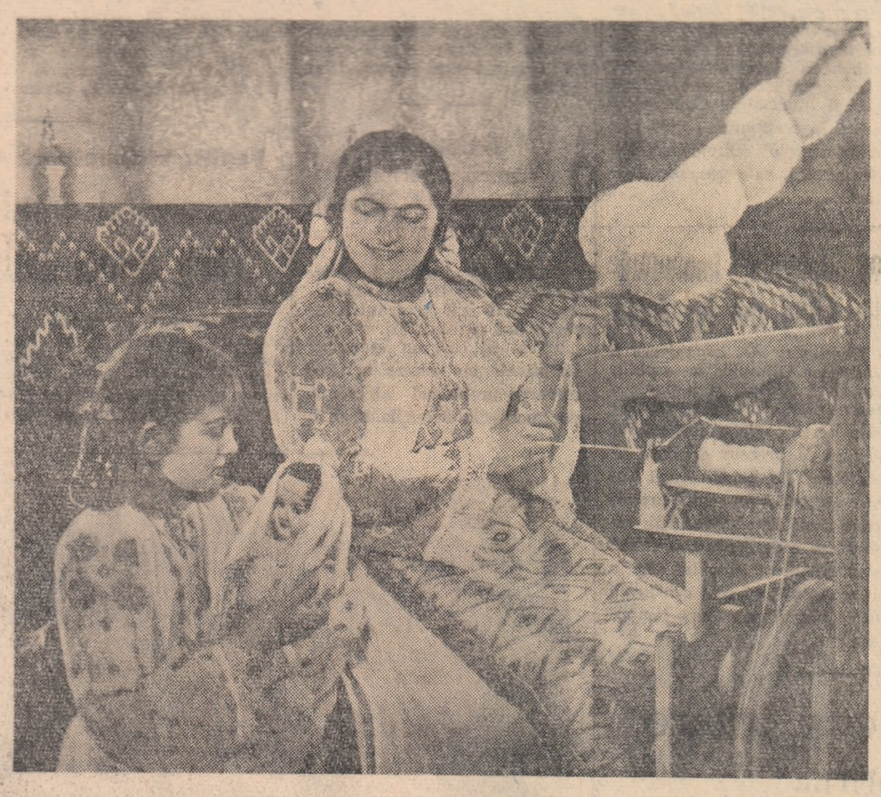

Mama și fiica (în casa colectivistei Viorica Pora, membră fruntașă în G.A.C. Chizătău, regiunea Banat).

Avancronică muzicală

— La începutul stagiunii am discutat destul de amănunțit pe marginea Preludiului simfonic de Ion Dumitrescu, piesa care va deschide viitorul concert al filarmonicii bucureștene. Știu că e construit pe trei teme, că elementul de susținere al lucrării — un fel de tablou ce redă parcă verva unei zile de sărbătoare în care oamenii plaiurilor noastre se bucură intens de viață — îl constituie o formulă ritmică persistentă, stăruitoare. Insinuîndu-se la început, această formulă ritmică se revarsă în cele din urmă peste întreaga orchestră...

— Întocmai.

— Așa că, să trecem la cea de a doua compoziție a programului: Simfonia Spaniolă de Lalo. E cunoscut faptul că această lucrare este propriu-zis un concert pentru vioară și orchestră. De ce a fost totuși intitulată simfonie?

— Poate fiindcă și-a propus să evoce cît mai sugestiv, cît mai plastic, „simfonia" peisajului iberic, temperamentul oamenilor de pe acele meleaguri, care se exprimă într-un buchet de melodii și ritmuri pline de expresivitate și vervă, de esență folclorică. Lucrarea lui Lalo are cinci părți — mai multe deci și decît un concert și decît o simfonie: prima se axează pe o melodie largă, solemnă și pe una caldă, îmbietoare; a doua e cînd liniștită, cînd dansantă, jucăușe; a treia (Intermezzo) e concepută în spiritul habanerei, dans spaniol, cu un ritm caracteristic; a patra este, prin contrast, liniștită, visătoare, iar finalul, pe alocuri turbulent, înfocat, alternează cîteva teme dinamice, pe deplin concludente în ceea ce privește caracterul spaniol al acestei „simfonii" pentru vioară și orchestră.

— Titulatura de gen a acestei lucrări concertante este, așadar, un împrumut și trebuie înțeleasă într-un sens figurat. Dar Lalo a fost spaniol?

— Nu! El s-a născut la Lille, în 1823 și a trăit cea mai mare parte a vieții în capitala Franței. Însă familia sa pare să fi avut obîrșii spaniole, fapt ce explică, într-un fel, apariția acestei „Simfonii spaniole" care, împreună cu concertul pentru violoncel, îi asigură lui Lalo cîte un loc pe afișele concertelor simfonice de pretutindeni.

— Despre opera și viața lui Johannes Brahms, a cărui primă simfonie o vom asculta în încheierea apropiatului concert al filarmonicii, aș vrea să știu cît mai mult.

— Începe prin a citi cartea muzicologului sovietic M. S. Druskin. Datorită traducerii recente făcute de Editura Uniunii Compozitorilor din R.P.R. ea este astăzi la îndemîna oricui.

— Ce s-ar putea spune, în linii generale, despre simfoniile marelui compozitor german din veacul trecut?

— Cele patru lucrări de acest gen ale lui Brahms se grupează după perioada apariției, două cîte două: simfoniile nr. 1 și 2 au fost terminate în anii 1876 și respectiv 1877, iar simfoniile nr. 3 și 4 au fost desăvîrșite respectiv în anii 1883 și 1885. Ele se situează pe linia valorificării și dezvoltării creatoare a celor mai trainice tradiții ale clasicismului ilustrat pilduitor în acest gen de Beethoven, căruia Brahms le-a rămas în mod consecvent credincios. Din acest punct de vedere, Simfonia I-a este poate cea mai concludentă. Ea este rodul unei munci îndelungate (primele schițe datează din 1856) în care autorul a acumulat treptat o experiență de simfonism, confirmînd, printre altele, Concertul nr. 1 pentru pian, două Serenade orchestrale și Variațiunile simfonice pe o temă de Haydn.

— Lucrarea are, desigur, patru părți.

— Ele reprezintă o magistrală dovadă a măiestriei lui Brahms socotit ca unul dintre cei mai străluciți arhitecți ai formei muzicale, pe care o construiește, relevînd sub toate aspectele forța expresivă ce germinează în temele, în melodiile de la care pornește.

Simfonia se deschide cu o frază muzicală de suflu larg, redînd parcă o aspirație, o năzuință pasionată spre lumină și bucurie. Este o introducere destul de amplă din care prima parte propriu-zisă țîșnește cu o forță irezistibilă. Ea relevă o intensă încordare emoțională în care zbuciumul clocotitor, suferința apăsătoare, amenințările unor forțe ostile, speranțele îmbietoare, mîngîietoare, își dispută rînd pe rînd afirmarea.

Partea a doua a simfoniei este o minunată mărturie a darurilor de melodist ale lui Brahms, autorul atîtor poetice lieduri. Cantilena viorilor, glasul firav al oboiului, cîntul catifelat al clarinetului, apoi un suav duet al unei viori soliste întovărășită de un corn, de asemenea cu rol solistic lasă o impresie durabilă în sufletul ascultătorului.

— Scherzo-ul?

— E înlocuit cu o muzică grațioasă, inrudită oarecum cu caracterul mișcării lente.

— De ce?

— Probabil pentru ca finalul simfoniei să apară cît mai grandios, mai monumental. Ca și partea întîi, el este deschis de o introducere în care năzuințele înaripate către un orizont însorit sînt parcă doborîte de puteri demonice. La un moment dat glasul orchestrei e sugrumat de un tunet infernal al timpanului. Intensitatea lui pustiitoare scade încet încet și iată că la corn se aude un cînt înălțător redînd parcă imaginea unui răsărit de soare privit de pe înălțimea unui munte. Este un episod de supremă elevație, căruia îi urmează o temă largă a viorilor, asemănătoare „refrenului bucuriei" din ultima Simfonie beethoveniană. Folosirea acestei teme ca și întreaga conformație a lucrării, a justificat afirmația unui comentator după care prima simfonie a lui Brahms ar putea fi considerată ca o a zecea simfonie a „Titanului".

EUGEN PRICOPE

- Dirijor: **Hans Swarowsky** (Viena)
- Solist: **Ion Voicu**
- În program: **Ion Dumitrescu:** *Preludiu simfonic*
- **E. Lalo:** *Simfonia Spaniolă*
- **I. Brahms:** *Simfonia I-a*

CU PRILEJUL ANIVERSĂRII ELIBERĂRII CEHOSLOVACIEI

Cu prilejul aniversării eliberării Cehoslovaciei de sub jugul fascist, miercuri la amiază elevii Școlii medii „I. L. Caragiale" din Capitală au primit în mijlocul lor membri ai Ambasadei R. S. Cehoslovace la București.

La întîlnirea care a avut loc au participat reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului și Culturii și ai Ministerului Afacerilor Externe.

Cu prilejul celei de a 16-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei, Ministerul Învățămîntului și Culturii organizează în zilele de 11 mai a.c. la cinematograful „Republica" un spectacol de gală cu filmul

„PRINCIPIUL SUPREM"

Începînd cu data de 12 mai, filmul va rula la cinematograful „Magheru". —

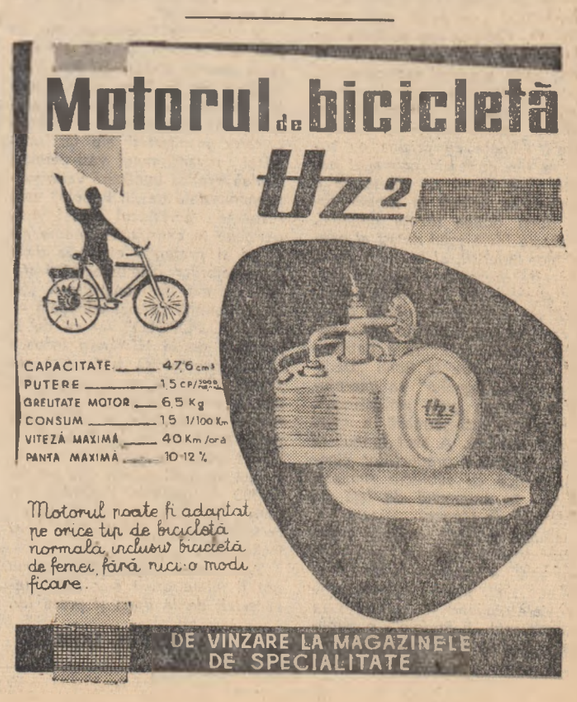

DE PESTE HOTARE

Manifestări în străinătate consacrate celei de-a 40-a aniversări a înființării Partidului Comunist din Romînia

U. R. S. S.

MOSCOVA 10 Corespondentul Agerpres transmite: Nicolae Guină, ambasadorul R. P. Romîne la Moscova a ținut miercuri seara în fața cadrelor didactice și a cursanților Școlii superioare de partid de pe lîngă C.C. al P.C.U.S. o expunere consacrată celei de-a 40-a aniversări a Partidului Comunist din Romînia. Nikolai Nitronov, rectorul școlii, luînd cuvîntul, a transmis calde felicitări poporului romîn cu prilejul sărbătoririi avangărzii sale de luptă.

Despre tradițiile de luptă ale partidului nostru, despre colaborarea rodnică statornicită între Romînia și celelalte țări ale lagărului socialist au vorbit apoi membri ai diferitelor partide frățești de peste hotare care învață la școală.

Participanții la adunare au vizionat apoi filmul „Valurile Dunării". În același timp în clădirea școlii s-a deschis o expoziție consacrată celei de-a 40-a aniversări a P.C.R.

LENINGRAD 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 mai în cadrul unei adunări festive activiștii filialei din Leningrad a Asociației de prietenie sovieto-romînă au sărbătorit împlinirea a 40 de ani de la constituirea Partidului Comunist din Romînia.

Cu acest prilej oamenii muncii romîni au fost salutați de E. P. Kariakina, artistă a poporului din R.S.F.S.R., de E. G. Kovalenko, vechi bolșevic, membru al partidului încă din anul 1910, și de alții.

Despre „Cea de a 40-a aniversare a constituirii Partidului Comunist din Romînia" a vorbit Ion Popescu-Puțuri, membru al C.C. al P.M.R., directorul Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R.

Participanții la adunare au adresat o scrisoare de salut Asociației romîne pentru legăturile de prietenie cu Uniunea Sovietică.

R. D. G.

BERLIN 10 (Agerpres). — La 10 mai, la Muzeul German de Istorie din Berlin a avut loc deschiderea Expoziției „40 de ani de la înființarea P.C.R.".

La deschidere au participat Friederich Ebert, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., primar al Marelui Berlin, prof. Hans Rodenberg, membru în Consiliul de Stat al R.D.G. și ministru adjunct al Culturii, prof. Kurt Hager, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., Johannes Konig, adjunct al ministrului de Externe și alte personalități de frunte ale vieții politice și cultural-științifice din capitala R. D. Germane.

Despre importanța aniversării partidului nostru au vorbit prof. Kurt Hager, și ambasadorul R. P. Romîne, dr. Ștefan Cleja.

70 profesori universitari din S.U.A. critică politica lui Kennedy față de Cuba

NEW YORK 10 (Agerpres). — Ziarul „New York Times" a publicat la 10 mai o scrisoare deschisă adresată președintelui Kennedy de un grup de 70 de profesori din cele mai mari universități americane, care cer președintelui S.U.A. să-și schimbe politica față de Cuba.

Autorii scrisorii subliniază: „Nu este un secret faptul că încercarea contrarevoluționarilor cubani a fost plănuită, organizată și condusă de o agenție a guvernului american. Această agenție, lucrînd în secret și înșelînd deopotrivă poporul american și pe rebelii cubani, a înregistrat un eșec fără scuză și de neconceput. Eșecul invaziei în Cuba — se arată în scrisoare — este mai mult decît o simplă greșeală de tehnică, este un eșec politic".

Autoritățile americane din Japonia impiedică desfășurarea Olimpiadei din 1964 de la Tokio

TOKIO 10 (Agerpres). — După cum transmite corespondentul din Tokio al agenției United Press International, comitetul de organizare a Jocurilor Olimpice de vară din anul 1964 a anunțat la 10 mai, în urma unei ședințe extraordinare, că „desfășurarea Olimpiadei la Tokio va fi cu neputință dacă autoritățile americane nu vor reveni asupra condițiilor puse pentru înapoierea terenurilor folosite în prezent de forțele militare americane din Japonia".

Comitetul de organizare a Jocurilor Olimpice a stabilit ca satul olimpic și o parte a terenurilor sportive să fie clădite pe o parte a teritoriului ocupat în prezent de baza americană Drake, de lîngă Tokio. Autoritățile nord-americane după ce mai întîi au refuzat să cedeze acest teritoriu municipalității orașului Tokio au consimțit în cele din urmă însă „numai pe o bază temporară"

Filme italiene și iritare la Bonn...

Spiritul revanșard vest-german își ia tot mai mult nasul la purtare. Pe măsură ce tot mai multe avioane, tancuri și nave intră în arsenalele Bundeswehrului, pretenția politicienilor de la Bonn de a se amesteca în treburile altor state — neexcluzîndu-și partenerii din blocul agresiv nord-atlantic — crește necontenit.

În ultima vreme mai multe ziare vest-germane, ca la un semnal de baghetă, au început să-și arate enervarea față de anumite producții ale industriei cinematografice italiene. Tunînd și fulgerînd au început să insulte un număr de filme care chipurile ar propovăduiau „un spirit ostil Germaniei". Ce gen de subiecte au putut oare mînia pînă într-atît o bună parte a presei vest-germane, încît aceasta s-a aruncat pur și simplu asupra cinematografiei italiene, dorind parcă s-o desființeze? Filmele cu pricina au subiecte din perioada ocupației naziste și a luptei de rezistență a partizanilor italieni în timpul celui de-al doilea război mondial. În aceste filme rolul nefast al ocupanților hitleriști, al bestiilor de la S.S. este prezentat destul de realist. Acestea sînt filmele care-i supără pe guvernanții de la Bonn, și care au fost calificate într-o corespondență din Roma a publicației oficioase de la Bonn „Deutsche Presse Agentur" ca integrîndu-se într-un „val antigerman". Dar presa vest-germană a mers și mai departe. A avut tupeul să ceară sistarea producțiilor cinematografice cu subiecte similare, aflate în momentul de față pe platourile de filmare.

Intrucît de data aceasta încercarea de diciat a unor ziare vest-germane a întrecut orice limită de bun simț, s-au găsit o seamă de ziare italiene — printre care și cotidianul „Il Popolo", o publicație oficială guvernamentală — care au intrat într-o polemică vehementă cu presa de la Bonn. Pe drept cuvînt se întrebau ziarele italiene de ce se amestecă presa vest-germană în treburi interne italiene cum ar fi și producția de filme.

Atît a trebuit! Numeroase ziare vest-germane au tăbărît asupra confraților italieni și punînd la îndoială în general existența unor relații bune între cele două țări partenere ale blocului agresiv nord-atlantic au declarat că prin poziția ei presa italiană „a umbrit" relațiile italo-vest-germane, după cum scria „Bonner Rundschau", de pildă. Și pe un ton ipocrit, amestecînd intenționat lucrurile, afirma că filmele cu subiecte demascatoare din timpul războiului ar produce asupra opiniei publice italiene „o animozitate profundă față de tot ce e german", în loc să spună „față de tot ce e fascist".

Și polemica continuă. Nu de alta, dar ziarele italiene antrenate în această dispută cu scribii revanșarzi de la Bonn cunosc opinia publică italiană care se pronunță tot mai puternic împotriva oricăror manifestări ale fascismului și revanșismului vest-german. Așa se explică bunăoară vehemența manifestată de „Il Popolo" care respinge amestecul presei vest-germane în chestiunile interne ale Italiei și pretenția ei de a dicta producătorilor cinematografici italieni norme de comportare. „Să ni se permită să mai adăugăm — scrie „IL POPOLO" — că de la procesul de la Nürnberg încoace ei au încercat să facă uitat nazismul și poate ar fi reușit fără zvasticile apărute pe zidurile Germaniei occidentale în 1959, fără procese ca cel al lui Eichmann... Nu se poate ca omenirea să uite și nici noi nu-i putem uita pe cei 80.000 de partizani italieni căzuți pentru libertate, pentru că aceasta ar însemna să-i lăsăm să fie uciși încăodată".

Sînt lucruri prea grave, ce nu pot fi uitate oricît s-ar zbate revanșarzii de la Bonn și presa lor.

CAROL ROMAN

La expoziția internațională a muncii de la Torino

Președintele Italiei a vizitat pavilionul R. P. Romîne

ROMA 10 (Agerpres). — În cadrul manifestărilor prilejuite de centenarul unității Italiei, recent s-a deschis la Torino o expoziție internațională a muncii la care participă 18 țări printre care și R. P. Romînă.

Pavilionul R. P. Romîne intitulat „Realizări tehnice și sociale în industria petroliferă" a fost vizitat de președintele Republicii, Giovanni Gronchi, de președintele Consiliului de Miniștri, Amintore Fanfani, de miniștri, deputați, membri ai corpului diplomatic, ziariști. Oaspeții au fost întîmpinați de Pompiliu Macovei, Ministrul R. P. Romîne la Roma și de Nicolae Ionescu, adjunct al ministrului Industriei, Petrolului și Chimiei. Gronchi a felicitat grupul de tehnicieni romîni pentru modul în care a fost organizat pavilionul.

Culegere de poezii de Topîrceanu apărută la Moscova

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: Editura pentru literatură beletristică din Moscova a publicat în limba rusă o culegere de poezii de George Topîrceanu. Culegerea cuprinde 60 de poezii din ciclurile „Balade vesele și triste", „Migdale amare" și „Parodii originale".

Traducerea rusă aparține poetului sovietic Arkadi Steinberg.

Introducerea este semnată de Konstantin Paustovski, care subliniază în primul rînd diversitatea neobișnuită a talentului poetului — „liric și parodist caustic, maestru al cronicilor în versuri, al baladelor și romanțelor, satirei și polemicii".

După părerea lui Paustovski creația lui Topîrceanu se apropie cel mai mult de cea a lui Heine.

Tratativele franco-algeriene vor începe la 20 mai la Evian

PARIS 10 (Agerpres). — Agenția France Presse transmite că la 10 mai guvernul francez a dat publicității un comunicat în care se spune că tratativele cu privire la rezolvarea problemei algeriene, vor începe la Evian la 20 mai.

Sosirea la Geneva a delegației sovietice care va participa la conferința pentru Laos

GENEVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 mai a sosit la Geneva pentru a participa la conferința internațională pentru Laos delegația Uniunii Sovietice condusă de Andrei Gromîko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

La sosirea pe aeroportul din Geneva, A. A. Gromîko a făcut următoarea declarație:

Cu 7 ani în urmă, numele orașului dumneavoastră a intrat în denumirea Conferinței internaționale care a pus capăt războiului sîngeros din Indochina. Acordurile elaborate atunci au creat o bază internațional-juridică pentru independența și neutralitatea Laosului, Cambodgiei și Vietnamului. Din păcate s-au găsit forțe care nu s-au purtat cu respectul cuvenit față de hotărîrile primei Conferințe de la Geneva, consacrată situației din peninsula Indochina, față de drepturile popoarelor din toate aceste țări la o viață liberă și independentă.

Evenimentele din Laos au impus convocarea unei noi conferințe internaționale care să aibă caracterul Conferinței de la Geneva din anul 1954 într-o componență lărgită. Ea este chemată să contribuie la restabilirea păcii în această țară și la crearea condițiilor ca laoțienii să poată soluționa singuri și liberi, fără presiuni din afară, problemele lor interne.

Guvernul sovietic își exprimă satisfacția în legătură cu convocarea acestei conferințe. El intenționează să depună toate eforturile pentru soluționarea echitabilă și neîntîrziată a problemei laoțiene și pentru stingerea focarului de primejdie militară în Asia de sud-est. Sperăm că și ceilalți participanți la conferință vor acționa în aceeași direcție.

Desfășurarea conferinței noastre va fi urmărită de toate popoarele care speră că ea va aduce o contribuție demnă la cauza întăririi păcii generale. Dorim să credem că aceste speranțe ale popoarelor nu vor fi zadarnice.

În încheiere A. A. Gromîko a transmis un salut și cele mai bune urări locuitorilor Genevei și întregului popor elvețian.

Mesajul de răspuns adresat de I. A. Gagarin lui Manolis Glezos

ATENA 10 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Avghi" publică mesajul adresat de I. Gagarin lui Manolis Glezos, ca răspuns la felicitările ce i le-a transmis cu prilejul zborului în Cosmos.

În mesaj se spune:

Dragă prietene, Manolis Glezos! Am primit cu emoție felicitările dv. cu prilejul înfăptuirii primului zbor din lume al unui om în Cosmos.

Vă mulțumesc din toată inima pentru cele dv. cuvinte adresate poporului sovietic.

Sînt nespus de fericit și de mîndru că patria mea, țara socialismului victorios, este patria marilor realizări ale gîndirii științifice și tehnice.

Vă trimit dv. și prietenilor dv. luptători fermi pentru fericirea poporului lor, un fierbinte salut. Vă doresc eliberare cît mai grabnică. Sper că voi putea vorbi cu dv. personal.

Iuri Gagarin

Cetățeni sovietici aleși membri de onoare ai Academiei americane

NEW YORK 10 (Agerpres). — Academia americană de științe și arte, în ședința sa din 10 mai care a avut loc la Boston, a ales ca membri de onoare ai Academiei pe următorii cetățeni sovietici: academicienii I. V. Tamm și V. A. Engelhardt, A. E. Braunstein, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., și artistul poporului al U.R.S.S., David Oistrah.

Academia americană alege anual ca membri de onoare savanți și artiști eminenți, precum și personalități marcante ale vieții publice.

Pentru a doua oară în decurs de cîteva luni

Parlamentul iranian a fost dizolvat din cauza falsificării alegerilor

TEHERAN. În seara zilei de 9 mai șahul Iranului a dizolvat cele două camere ale Parlamentului iranian, Medjlisul și Senatul. Potrivit corespondentului din Teheran al agenției United Press International, Parlamentul a fost dizolvat pe baza faptului că alegerile parlamentare au fost falsificate.

Uniunea Sud Africană. Mii de cetățeni de culoare întreprind acțiuni de protest împotriva poliției de segregație rasială a colonialiștilor. În fotografie: polițiști încercînd să împiedice un marș de protest, pe una din căile de acces spre Capetown.

Foto: A.F.P.-Paris

Pe scurt

EREVAN. La 8 mai Nikita Hrușciov a plecat cu trenul la Tbilisi, capitala Gruziei. La 12 și 13 mai se va sărbători într-un cadru festiv a 40-a aniversare a Gruziei sovietice și a creării Partidului Comunist din Gruzia. N. S. Hrușciov a fost condus la gară de mii de erevanezi. Conducătorii Armeniei îl însoțesc pe Nikita Hrușciov pînă la frontierele republicii.

MOSCOVA. N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., l-a felicitat cordial pe John Bernal, președintele Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii, cu prilejul împlinirii a 60 de ani.

NEW YORK. După cum anunță agenția United Press International, la 9 mai, Chr. Herter, fostul secretar de stat al S.U.A., a plecat spre Europa unde, din însărcinarea Congresului S.U.A., va avea întrevederi la Londra, Paris, Roma și Bonn cu reprezentanți oficiali ai țărilor membre ale N.A.T.O.

Comentariul zilei

Miopi și belicoși...

Într-o atmosferă pe care presa occidentală o descrie în culori sumbre a început la Oslo sesiunea Consiliului N.A.T.O. Pînă la ora actuală în dosul ușilor închise și bine păzite ale sălii ce adăpostește adunarea atlantică au fost rostite multe cuvîntări. Unii oratori au încercat să-și dea singuri curaj proclamînd — de altfel, fără motiv — un pretins optimism. Alții profesează pesimismul la concurență cu autorii de melodrame. Dar atît pentru unii cît și pentru ceilalți, optimismul și pesimismul nu sînt decît simple figuri de stil, pretexte în vederea unor acțiuni menite să alimenteze „războiul rece", să stimuleze încordarea în relațiile internaționale.

Principalii protagoniști ai N.A.T.O. și-au citit de acum cuvîntările pe care și le-au adus la Oslo. Aceste cuvîntări au în esență o singură idee: cursa înarmărilor trebuie continuată. Tonul l-a dat, bineînțeles, secretarul de stat al S.U.A. Rusk. Cuvîntarea lui a scos în evidență caracterul agresiv al alianței atlantice și faptul că Washingtonul intenționează să subordoneze și pe mai departe N.A.T.O. La masa tratativelor delegația americană a depus planuri ce prevăd sporirea potențialului militar al N.A.T.O. Strategii americani impun „aliaților" lor atît înarmarea atomică, cît și cea cu arme convenționale pe baza „unui plan pe termen lung". Rusk a afirmat în privința aceasta că „Occidentul trebuie să aibă o poziție puternică în ambele domenii". Firește, este vorba de vechea și falimentara politică de pe poziția „de forță" al cărei ultim eșec a fost înregistrat pe litoralul Cubei. După cum relatează agenția „UNITED PRESS INTERNATIONAL" conducătorul diplomației americane „în acest context a reafirmat că Statele Unite nu-și vor retrage forțele militare din Europa". Rusk și partenerii săi au încercat să facă totodată un tur de orizont al vieții internaționale abordînd cele mai nevralgice probleme. Acesta a fost fără îndoială prilejul unui veritabil bilanț al eșecurilor politicii americane.

Modul în care se desfășoară lucrările Consiliului N.A.T.O. reliefează intențiile organizatorilor acestei manifestări a „războiului rece". În fraze mai abile sau mai puțin abile, oratorii adunării de la Oslo încearcă să acrediteze ideea inevitabilității unor ciocniri militare în diferite părți ale globului și în consecință să justifice intensificarea pregătirilor războinice. Miniștrii atlantici pălăvrăgesc despre „războaie locale" căutînd să obișnuiască pe omul simplu cu ideea unor viitoare conflicte, ascunzînd însă faptul că ele poartă primejdia unui război global cu grave urmări, dat fiind nivelul atins în prezent de tehnica militară.

Observatorii sînt unanimi în a recunoaște că atmosfera sub auspiciile căreia s-au întîlnit miniștrii N.A.T.O. este apăsătoare. Ziarul american „NEW YORK HERALD TRIBUNE" scrie: *„Cei trei membri mai puternici ai N.A.T.O. — Statele Unite, Anglia și Franța — vin la Oslo însoțiți de ceea ce constituie aproape umbra unei umiliri naționale. Eșecul din Cuba... a subminat în mod serios speranțele celorlalte țări N.A.T.O. într-o conducere a administrației Kennedy și, ceea ce este și mai grav, a provocat exprimarea fățișă a îndoielilor despre capacitatea și abilitatea guvernului american".* Același ziar exprima părerea că *„nici un secretar al Departamentului de Stat al S.U.A. nu a fost într-o situație atît de dezavantajoasă în ultimii 12 ani ca cea în care se află Dean Rusk".* Ziarul „NEW YORK TIMES" analizînd contradicțiile ce macină N.A.T.O. afirmă că această organizație *„se află într-o situație primejdioasă de destrămare".* O opinie asemănătoare o exprimă și ziarul vest-german „FRANKFURTER RUNDSCHAU" care consideră că *„în edificiul acestei organizații s-au produs fisuri largi".* Ziarul vest-german afirmă că *„încercările de a se obține promovarea unei politici comune a statelor membre ale acestei organizații s-au terminat printr-un eșec".* Cauza o constituie fără îndoială *„linia americană ca Pactul Atlantic să fie considerat drept un instrument al politicii Washingtonului și nu ca o alianță a unor parteneri egali în drepturi".*

Existența unor serioase divergențe între participanții la sesiunea N.A.T.O. nu o pot ascunde nici măcar conducătorii falimentarei alianțe. Deși noul secretar general al N.A.T.O. consideră aceste divergențe *„perfect legitime"* ele sînt profunde, au o ascuțime mereu crescîndă și se referă la o sferă deosebit de largă de probleme. Desigur, nu trebuie de omis contradicțiile de ordin economic care au existat și continuă să existe între țările occidentale, dar nu putem limita contradicțiile doar la acest capitol. E cazul să amintim că unele guverne din N.A.T.O. schițează gesturi de desolidarizare de aliații compromiși în aventurile colonialiste. Aceștia — și cu deosebire Portugalia și Belgia — ripostează vehement învinuindu-și partenerii de duplicitate. Aventura americană din Cuba a stîrnit îngrijorare în rîndurile partenerilor minori ai S.U.A. Ziarul englez „PEOPLE" afirma că *„Macmillan a avertizat America că aventurile ei în Cuba au înveninat relațiile dintre Est și Vest și că Anglia dorește să rămînă la o parte în această privință".* Rolul pe care Washingtonul îl acordă militarismului vest-german este o sursă de dificultăți pentru politicienii din N.A.T.O. Sesiunea N.A.T.O. relevă clar intenția americană de a accelera reînarmarea Germaniei occidentale. Nenumărate necazuri produce faptul că monopolurile americane ar dori să fie unicii furnizori de armament pentru țările N.A.T.O. Rusk a încercat să pozeze în filantrop oferind rachete americane pentru „aliații" din N.A.T.O. Rachetele vor putea fi folosite însă numai la... Cape Canaveral. Este firește dificil să întocmim o listă completă a divergențelor din sînul N.A.T.O.

Organizatorii adunării de la Oslo încearcă să ascundă contradicțiile sub paravanul isteriei războinice. Dincolo de ceea ce se întîmplă în culisele N.A.T.O., sesiunea din capitala Norvegiei este o tentativă de a învenina atmosfera internațională, de a continua o politică nesăbuită al cărei faliment s-a vădit recent în Cuba și Laos. Politicienii occidentali dezvăluie intenția lor de a continua această politică ignorînd realitățile și punînd în primejdie pacea. Sesiunea N.A.T.O. arată că cercurile conducătoare din Occident se joacă cu focul lîngă butoaiele cu pulbere. Este un joc periculos. Pe bună dreptate „PRAVDA" scria: *„Nimeni să nu creadă că popoarele iubitoare de pace nu trag concluzii din acțiunile militariștilor și colonialiștilor din acest bloc agresiv".*

În aceste zile pe străzile Osloului participanții la sesiunea N.A.T.O. au ocazia să dea deseori ochii cu pancartele pe care le poartă neobosiții demonstranți. Pancartele acestea vorbesc despre faptul că opinia publică condamnă politica agresivă a blocului atlantic. Păcat însă că miniștrii occidentali dau dovadă de o cumplită miopie...

EUGENIU OBREA

Cum arată în realitate relațiile în cadrul N.A.T.O.

Desen de V. VASILIU

Sesiunea Consiliului N.A.T.O. a luat sfîrșit

OSLO 10 (Agerpres). — La Oslo a luat sfîrșit sesiunea Consiliului N.A.T.O. Lucrările sesiunii au fost secrete. Din puținele știri privitoare la desfășurarea sesiunii, comunicate ziariștilor la conferințele de presă speciale, s-a putut trage concluzia că dirigiuitorii acestui bloc agresiv și în primul rînd S.U.A., caută să obțină continuarea cursei înarmărilor nucleare și intensificarea cursei înarmărilor clasice. Potrivit știrilor existente luînd cuvîntul la sesiune, secretarul de stat al S.U.A., Dean Rusk, a propus să se sporească considerabil forțele armate clasice ale țărilor N.A.T.O. din Europa

La sesiune s-a manifestat în mod vădit tendința S.U.A. de a transforma N.A.T.O. într-un instrument docil lor de dominație globală nu numai în domeniul militar, ci și în domeniul politic, economic etc. Acest lucru reiese din comunicatul dat publicității după terminarea sesiunii.

Sesiunea N.A.T.O. a reafirmat încă o dată agresivitatea acestui bloc, tendința lui de a complica situația internațională.

„CE AM VĂZUT LA LUANDA..."

Relatările unui student englez care a vizitat recent Angola

Unități militare de elită, avioane și artilerie au fost aruncate pentru a înăbuși lupta poporului răsculat din Angola. În această țară sosesc neîntrerupt trupe ale colonialiștilor portughezi. Dar chiar aceste trupe, cu un efectiv de aproximativ 15.000 oameni înarmați pînă în dinți și bine instruiți, nu sînt în stare să înăbușe poporul care s-a ridicat la luptă pentru eliberarea sa.

În ultimele zile în Angola au loc lupte înverșunate între răsculați și trupele colonialiștilor. Patrioții angolezi întreprind mereu noi și noi atacuri împotriva pozițiilor trupelor colonialiste din regiunile muntoase ale provinciei Carmona, supun orașele Santa Cruz, De-Jakeiro, San Salvador Cangola, Sanzo Pombo și localitatea Ukua situată la numai 75 km de capitala țării, Luanda, unor atacuri neîntrerupte. După cum relatează și ziarul „Observer" „în prezent răsculații țin sub controlul lor un teritoriu de 700 mile pătrate".

Publicăm mai jos însemnările studentului britanic ROBERT WOSTON, care a stat cîteva zile în Angola. Însemnările au fost publicate recent în ziarul „Komsomolskaia Pravda".

Se spune că în colonia portugheză Angola, condițiile de viață sînt mai rele decît în alte colonii. Ceea ce am avut prilejul să văd în timpul scurtei mele șederi în Angola, m-a convins că această părere este justă.

N-am avut nici un fel de cunoștințe nici în capitala Angolei — Luanda, nici în alte orașe ale Angolei. Urma să stau în Angola 4 zile și m-am hotărît ca în acest răstimp să fac tot ce este posibil pentru a mă convinge de realitățile vieții din Angola.

Prima impresie pe care ți-o face Luanda este cea a unui oraș european. Explicația este foarte simplă: de fapt nici un angolez nu poate sau nu îndrăznește să intre în partea centrală, portugheză, a Luandei.

În prima zi am pornit să mă plimb de-a lungul țărmului. La amiază, cînd am trecut în fața docurilor, am auzit, pe neașteptate, sunetul sirenelor, iar în stradă au început să iasă hamalii. Portughezii ieșau dintr-o parte, angolezii — din alta, iar acestora, la ieșire, li se controlau permisele. M-am apropiat de șirul de angolezi, care se îndreptau, după cum se părea, spre casă.

Parcurgînd 5 kilometri am ajuns la un lagăr unde, aproximativ 600 de angolezi trăiesc în condiții îngrozitoare. După aspectul exterior, multora din acești hamali nu le poți da mai mult decît 13—14 ani. Ei vin din toată Angola, iar autoritățile caută ca aici să nu se adune o majoritate dintr-un singur trib și să nu se creeze comunități de triburi.

Femeile, după cum am aflat, trăiesc într-un alt loc, cam la 1 km. depărtare. Orice fel de îndoieli privind odioasa discriminare rasială s-au risipit: pentru prima oară în viață am văzut cu proprii mei ochi sistemul forțat de recrutare a muncitorilor, sistem practicat cu atîta preferință de colonialiștii portughezi.

Din convorbirile pe care le-am dus cu docherii am aflat că sînt primul străin care a îndrăznit să viziteze lagărul lor. Plecînd, am descoperit că intrarea, care n-a fost păzită cînd am pătruns în lagăr, este blocată de soldați portughezi. Amenințîndu-mă cu armele, ei au încercat să mă oprească, dar, văzînd că au de-a face cu un străin, au hotărît totuși să mă lase să-mi văd de drum.

A doua zi, am făcut cunoștință la hotel cu un om care m-a invitat să vizitez noua fabrică de țigări din Luanda, despre care se spunea că este foarte modernă. Am plecat într-acolo. Pe drum, am aflat povestea extrem de emoționantă a 3 muncitori din această fabrică. Într-o zi aceștia s-au plîns direcției în legătură cu masa. Imediat, ei au fost predați poliției, de unde s-au întors după 4 zile, cu urmele schingiuirilor la care au fost supuși. Aceasta este atitudinea față de toți angolezii care îndrăznesc să-și exprime o părere, să se ocupe de politică sau să se plîngă de condițiile de viață create lor.

Seara, am vizitat o așezare muncitorească, situată în apropierea bazei militaro-maritime, unde muncitorii sînt supuși aceluiași regim ca și docherii. Aci, ca de altfel pentru toți angolezii, este în vigoare o lege nedeclarată oficial: după apusul soarelui, angolezii nu au voie să circule.

A treia zi după sosirea mea la Luanda, la hotel s-a apropiat de mine un portughez purtînd uniformă militară. El părea să fie un personaj important și vizita sa a fost, fără îndoială, o urmare a plimbărilor mele făcute în zilele anterioare. Într-o scurtă convorbire, el mi-a spus în mod clar că ar fi fost mult mai bine dacă, în cursul șederii mele la Luanda, aș fi rămas la hotel și n-aș fi vizitat locuri „neindicate". După scurt timp am descoperit că în holul hotelului au apărut 2 soldați, iar atunci cînd am părăsit hotelul pentru a merge la agenția companiei de transporturi aeriene, ei m-au urmărit.

Deși am petrecut la Luanda numai cîteva zile, ceea ce am reușit să văd m-a convins pe deplin cît de hidos este colonialismul. Cu proprii mei ochi am văzut în Angola scene pe care le întîlnești numai în cele mai îngrozitoare relatări despre administrația colonială: muncă forțată, rasismul și exploatarea cruntă a băștinașilor în avantajul exclusiv al colonialiștilor.

În dimineața celei de a patra zile, directorul hotelului m-a avertizat dacă voi pleca imediat la aeroport mi se va da un bilet la Brazzaville pentru un avion militar portughez. Am încercat să-i spun că mă voi gîndi. Acesta însă a intervenit imediat și mi-a spus că taxiul mă așteaptă afară. „Propunerea amabilă" a fost atît de insistentă, iar șederea la Luanda atît de neplăcută încît m-am declarat de acord.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii" Tel. 17.60.10, Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". STAS 3452 52.